

DESTAN-I

* Mart
* 2014
* Sayı-9

KIRKPINAR

KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ TANITMA VE YAŞATMA DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ YAYIN ORGANIDIR

“ESKİ KIRKPINAR” ALPER YAZOĞLU 3

BEYAZIT SANSI

İBRAHİM ÖZTEK

4

6-7

HALİL DELİCE

22-25

19

ÖZCAN BAŞGÜL

Dogal Ürünlerimizle
1964

50

Yıldır Hizmetinizdeyiz...
2014

*Kendi İmalatımız Olan
Süt ürünlerimizle
1964'ten bu yana sofralarınızdayız...*

Mağaza / Merkez : 70 Evler Cad. No: 3 Gönen / BALIKESİR

Tel : 0266 762 16 55 Faks : 0266 772 87 86

Bandırma Mağaza: Paşabayır Mah. Hamit Kaplan Cad.

Batıkent Sitesi A/2 Blok (Yataş Karşısı) Bandırma Tel: 0(266) 718 38 77

Fabrika : Balya Yolu 2. Km. Gönen / BALIKESİR

Tel : 0266 762 52 53 Faks : 0266 762 16 54

www.kazancisut.com

ESKİ KIRKPINAR

Kırkpınar güreşleri Hıdırellez'den üç gün evvel başlardı. Birinci günü yapılanlar esaslı ciddi güreşler olmayıp , hazırlık şeklinde idman güreşleridir. Esas güreşlere iki gün önce başlanır ve iki gün devam ederek Hıdırellez'in arifesinde akşamüzeri sona ererdi. Son gün genelde Başaltı ve Başpehlivanın güreşleriyle geçerdi. Hıdırellez'den on, onbeş gün evvel Samona köylüleri tarafından Kırkpınar mahalline ve meydanın etrafına seyirciler için çardaklar, satıcılar için salaş dükkânlar ve barakalar yapılmaya başlanır ve yine Hıdırellez'den yirmi yirmibeş gün önce Kırkpınar Ağası tarafından yöredeki yerleşim merkezlerine kırmızı dipli mumlar gönderilirdi.

Bu mumlar şehir, kasaba ve köylerdeki kahvehanelerin tavanlarına asılır. Bunun anlamı halkı Kırkpınar'a davettir

Edirne'de halk dilinde bir söz vardır. İstenmeyen birisi çağrılmadan bir yere gider ve gittiğine pişmanlık duyarsa , o kişiye arkadaşları şöyle derler : **“ Pekalâ ne için gittin, seni oraya kırmızı dipli mumla mı davet ettiler..? ”** Bunun eski bir gelenek olduğu anlaşılıyor.

Hıdırellez'den önce Edirne ve çevresinden satıcılar ve esnaf gelerek hazırlanmış olan salaş dükkân ve barakalara yerleşirler ve satacakları malları çeşitlerine göre yerleştirirler.

Kırkpınar Ağası, Hıdırellez'den bir hafta önce **Ağa Çadırını**, pehlivanların ve konukların çadırlarını meydanın etrafına kurdurmaya başlar. Güreşlerden iki gün önce de yemek kazanları , kapları ve aşçılar gelerek kazan kaynatmaya ve konuklara hazırlık yapmaya başlar. Bir hafta öncesinden pehlivanlar da gelmiş bulunurlar. Bunlar genelde çevre köylerdeki köy ağalarına misafir olurlar. Pehlivanların çoğu ve başpehlivanlar Körümit Köyünde iki kardeş olan ve beş kuşaktan beri pehlivan olan Ali ve Sait Pehlivanların odalarında konuk olurlardı.

Birinci günü eğlencelere ayrılırdı. Bu günkü at yarışlarına benzeyen Yörük koşuları , uzun mesafe düz koşulardı. Çuval yarışları gibi yarışmalar sonunda dereceye girenler Kırkpınar Ağası tarafından ödüllendirilirdi.

Köylerden Kırkpınar'a gelenler ekseri toplu olarak ve köy ağaları önde olmak üzere gelirler.

Bunlar, köyleri adına tedarik ettikleri ödülleri Kırkpınar Ağası'na getirirler. Bu ödüller koç, koyun, deve, dana, tosun, tay gibi hayvanlardır. Şehir ve kasabalardan gelen hatırı sayılır mevki sahibi misafirler ise, adet olduğu üzere Kırkpınar Ağası'nın oturduğu sedir halısının altına nakit olarak para bırakırlar. Gelen bu hediyeleri Ağa , pehlivanlara derecelerine göre ödül olarak verir, üç gün üç gece devam eden güreşlerin, pehlivanların ve konukların masrafları da Ağa tarafından karşılanır, bu kendisi için onur, şan ve şereftir.

Hediye olarak gelen hayvanlar, pehlivanların boylarına göre galibiyet ödülü olarak verilir. Şöyle ki; Örneğin küçük ortaya , büyük ortaya bir koç veya bir çift koyun, başaltına bir deve, başa bir çift tosun ya da iki yaşında cins bir tay ve ayrıca yolluklar da para olarak Kırkpınar Ağası tarafından verilir.

KIRKPINAR'A GELEN MİSAFİRLERİN KARŞILANIŞI :

Gelen misafirler **Selim Mezarı** denilen yere geldikleri zaman orada bulunan gözcü, Kırkpınar alanına giriş kapısındaki gözcüye bayrak sallayarak işaret verir. Gözcü bu işareti alınca davullara işaret eder, davullar, zurnalar misafirleri karşılamaya çıkarlar. Karşılamada , sırtına al rengi bir çuha örtülmüş olan güzel bir tayı da karşı çıkarırlar. Bu, gelen misafirlere gösterilen bir saygı simgesidir. Yani Kırkpınar Ağası'na bu tay değerinde ödül ve hediye getirmişler demektir. Buradan itibaren önde davullar zurnalar, onların arkasında yedekte tay ve arkadan misafirler yürürler ve böylece alay halinde alana girerler. Davullar konukları Ağa çadırına kadar götürüler. Ağa misafirleri karşılar, Ağa çadırında halı ve seccadelerle döşenmiş sedirlere oturtulan misafirler , davulculara bahşış verirler. Ağa çadırında kahve çay gibi ikramda bulunur ve daha sonra emrinde görevli adamlarıyla , gelen konukları kalacakları çadırlarına gönderir. Bundan sonra misafirler meydanın etrafında çardaklarda, kahvehanelerde, kendi çadırlarında istedikleri gibi otururlar...

KIRKPINAR'DA HAKEM HEYETİ :

Halkın saygı gösterdiği ve güvendiği ihtiyar pehlivanlardan iki üç pehlivan Ağa'nın davetiyle hakem olurlar ve

Ağa çadırından güreşleri takip ederler. Hakemlerin kararına kimse itiraz edemediği gibi yenik düşen pehlivan da hakemin kararını beklemeden yenildiğini kabul ederek ayağa kalkar, rakibiyle kucaklaşır ve yenen arkadaşının arkasından yürüyerek giderdi...

AĞALIK KOÇU VE YENİ AĞANIN İLÂN EDİLMESİ :

Güreşlerin üçüncü günü akşam üzerine doğru Kırkpınar Ağası cazgıra bir kuzu verir ve kuzu açık artırmaya (mezat) çıkar. Kuzu alanda gezdirilirken gelecek sene kimler ağa olmak istiyorsa artırmaya katılırlar. Eskiden bu köy ağaları arasında yapıldı. Artırma bir süre devam eder, karşılık olarak bu gün olduğu gibi para verilmezdi. Bu geleneksel bir törendir. Esasen kimin ağa olacağı kararlaştırılmıştır. Sonunda uygun görülen ağanın gelecek yılın ağası olduğu açıklanır ve kuzu onun önüne bırakılırdı.

Yeni ağa , eski ağanın çadırına gider, birbirlerini kutlarlar. Hayır dua ve başarılar dilerler. Bu sırada davullar zurnalar da bir saf halinde yeni Ağa'nın bulunduğu çadıra doğru yürüyüşe geçerler. Onların arkasında hizmet edenlerle , cazgır, meydancı, sucular, yağcılar dizilerek davulların çaldığı özel bir karşılama havası eşliğinde Ağa'nın çadırının önüne giderler. Yeni Ağa hepsine münasip bahşışlerini verirdi.

Kırkpınar'ın üçüncü günü akşamı güreşler bittikten sonra, genellikle eski ağa bir mevlit okutur ve sünnet olmayan civar köylerin çocuklarını düzenlediği bir düğünle sünnet ettirerek Kırkpınar'ı bu şekilde kapatırlardı...

Kırkpınar'larda halkın ihtiyacı olan hemen her çeşit ürün satışlarının yanı sıra, büyük çapta canlı hayvan ticareti de olurdu. İstanbul'dan, Trakya'dan ve Anadolu'dan gelen celepler, bu panayırarda büyük miktarda hayvan ticareti yaparlardı...

**KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ
TANITMA VE YAŞATMA
DERNEĞİ**

Adına İmtiyaz Sahibi
ALPER YAZOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri
Müdürü

ÖZCAN BAŞGÜL

Genel Sekreter

MÜBECCET GÜZEY

Genel Yayın Danışmanı

SINAN BERATLIGİL

Görsel Tasarım

BEDİA BARAK

Katkıda Bulunanlar

MEHMET İRİŞ

SEYFETTİN SELİM

SEMAHAT UZGÖR

BEYAZIT SANSI

SEVCAN KALIPÇINDEN

ŞEREF GÖKDEMİR

Reklam Koordinatörü

GÜLŞAH AŞÇIOĞLU

MART 2014 - SAYI : 9

**Yayın türü:
YEREL SÜRELİ YAYIN**

BASKI: Ege Reklam ve Basım
Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cd.
No:4 Ataşehir- İSTANBUL
Tel: 0216 470 44 70
FASK: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

ADRES: Türkocağı Cad.
No: 19 Kaleiçi- EDİRNE
Tel: 0284 212 63 82
e-posta:
kirkpinardestani@gmail.com
www.kirkpinarderneği.org

Destan-ı Kirkpinar
Basın Meslek İlkelerine
uymaya söz vermiştir. Tüm
reklamların sorumluluğu
firmalara, mekalede ki
görüş ve düşünceler ise
yazarlara aittir. Yazarlara
ücret ödenmez.

“DESTAN-I KIRKPINAR”

BEYAZIT SANSI

Bilindiği gibi Edirne’de 2001 yılından itibaren işlevini sürdüren bir Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneği var...

Bu derneğin Yönetim Kurulu Başkanlığını Altın Kemerli Ağa Sn. Alper Yazoğlu yapmaktadır.

“DESTAN-I KIRKPINAR” dergimiz, 9. sayısına erişti bile...

Ve ayrıca benimle birlikte derneğin yönetiminde, Mehmet İriş, Seyfettin Selim, Semahat Uzgör, Mübeccet Güzey ve Özcan Başgül arkadaşlarımız ve Dergimizin Yayın Danışmanı Sinan Beratliligil ‘de görev yapmaktadır.

İşte bu inançlı ve özverili arkadaşlarımız ile birlikte 9 aydan bu yana aylık olarak, Destan-ı Kırkpınar adlı dergiyi çıkarmaktayız.

Dergimiz şimdilik tanıtım amaçlı olarak ücretsiz dağıtılıyor.

Ancak tahmin ediyorum önümüzdeki günlerde abone kayıtlarına başlayacağız.

Tarihi Kırkpınar’ın anlam ve önemini en iyi Edirneliler olarak, biz biliriz.

Bu nedenle bu tarihi kültür mirasını korumak ve geliştirmek görevimizin olduğunun da idraki içinde olmamız gerekiyor.

Arzu ederim ki; Tarihi Kırkpınar’ın anavatanında Edirne insanı, Destan-ı Kırkpınar dergisine abone olarak ve de reklam vererek destek olacaktır.

Ve Kırkpınar’la ilgili görüş ve duyularınızı ve hatta fotoğraflarınızı dahi dergimizle paylaşabileceksiniz.

KIRKPINAR MARŞI’NIN ÖDÜLÜ?...

Söz Kırkpınar’dan açılmışken, şu bizim Kültür Bakanlığı’ndan beklediğimiz ödül’e de değinmek istiyorum.

Biliyorum, “Beyazıt Hoca, bu meseleyi sen yazıyorsun, sen dinliyorsun” diyeceksiniz.

Haklı olabilirsiniz...

Ancak her seferinde söylediğim gibi; Tarihi Kırkpınar Marşı’nın hakkı olan bu ödülü, ben sadece Beyazıt Sansı için istemiyorum.

Bu Tarihi Kırkpınar Marş’ı bütün Edirne’nindir...

Bu nedenle, Kırkpınar Marşı’na verilecek olan ödül, bütün Edirnelilere, bütün Kırkpınar Sevdalılarına ve Türkiye’de milyonlarca seveni olan Yağlı Güreş Camiasına verilmiş olacaktır.

9 aydır başlattığımız bu ödül talebi, Sn. Dr. Mehmet Müezzinoğlu’nun da “Olur”una rağmen gerçekleşmemiştir.

Gerçekleşeceğine dair benim umutlarım da tükenmek üzeredir... İlgililere de bir kez daha anımsatmak gayesiyle duygularımı, çok sevgili Halkımız ile paylaşmak istedim.

GEYİKLİ COUNTRY

Kuzey Ege'nin Gizli Cenneti...

Geyikli Country Evleri'ni Tanıyalım...

Geyikli-Bozcaada Çevreyolunda inşa edilen bu muhteşem yaşam alanı sahile aracınızla yalnızca 5 dk'lık mesafededir. Yeşille maninin kucaklaştığı Geyikli Sahilleri eşsiz doğal güzelliği ile görülmeye değer bir tatil beldesidir. Bozcaada ilçesinin tam karşısındadır. Beldede çok miktarda yazlık konut bulunmaktadır. 2012 sonu itibariyle nüfusu 5000'dir. Nüfus yaz aylarında 25.000 civarlarına çıkmaktadır.

Geyikli Country;

500m2 büyüklüğünde, 72 bağımsız parselden oluşmaktadır. Spor alanları, Çocuk Parkı, Yüzme Havuzları, Kafeterya, Fitness Center ve Özel Güvenlik Noktası gibi toplam 2000m2 sosyal alana sahiptir.

Çanakkale Ezine Geyikli'de Bozcaada manzaralı zeytin ağaçları içinde güvenli ve sosyal tesisleri olan muhteşem bir site 500 m2 arsa içinde kendinize özel 3x7:21 m2 havuzlu toplam 72 adet villa

Tüm villalarda ankastre mutfak ekipmanları Tripleks 158 m2 imarlı iskanlı kat mülkiyetli krediye uygun

Yeşil alanlar, çevre düzenlemesi, bisiklet ve yürüyüş yolları, tenis kortları

2014 Mart ayında 1. Etap 30 adet villa tamamen oturma hazır.

Geyikli-Bozcaada Çevre Yolu

Geyikli / ÇANAKKALE

0(286)638 57 58

0(532)630 79 51

www.orucuoglugroup.com

www.geyiklicountry.net

HALİL DELİCE

Geleneğimizde spor eğitim vasıtasıydı

Tarihimizde spor, amaç değil, güzelliklerin savunulmasında bir araçtı. At yarışları, kılıç kalkan, cirit, okçuluk, güreş, lobud, gürz ve mızrak atmak gibi Türk sporlarının hepsi, savaşa hazırlıktır, insanı eğlendirirken eğitmeğe, bedenen ve zihnen güçlü kılmak içindi

Türk geleneğinde, spor, amaç değil, güzelliklerin savunulmasında bir araçtır. At yarışları, kılıç kalkan, cirit, okçuluk, güreş, lobud, gürz ve mızrak atmak gibi Türk sporlarının hepsi, savaşa hazırlık içindir, insanı eğlendirirken eğitmeğe, bedenen ve zihnen güçlü kılmağa yöneliktir. Yediden yetmişe kadın erkek herkes, sporcuydu, zamanının silahlarını en iyi şekilde kullanırdı. Genç kızlar, ancak, güreşte, ok atmakta, kılıç kullanmakta kendisini yenen kimseyle evlenirdi. Dede Korkut hikayelerindeki anlatılan Bamsı Beyrek-Banı Çiçek hikayesi bunun en güzel misalidir.

Mimar Sinan'ın şaheseri Süleymaniye Camii yapıldıktan sonra, burada görev alacak imamlarda aranan şartlar sıralanırken, “iyi ata binmeli, idman yapmalı ve yakışıklı olmalı” denmektedir.

Spor geleneğimiz, hakiki Müslüman, hakiki insan olmayı sağlayan tasavvuf ile iç içe olmuştur.

Tasavvuf geleneğine bağlı olarak, güreşçiler, okçular tekkesi gibi spor akademileri kurulmuştur. Bu tekkelerin (akademilerin) amacı, Türk oğlunun bedenen ve ruhen güçlü olmasını sağlamaktır. Osmanlı zamanında, İstanbul, Bursa, Edirne, Manisa gibi büyük yerleşim merkezlerinde çok sayıda spor tekkeleri, tekkelerin pirleri ve yıkılmaz gelenekleri vardı.

Türklerde spor, bir amaç değil, sahip olunan maddi-manevi güzellikleri korumak için bir araçtı. Bunun için yediden yetmişe, padişahtan kapıcısına herkes bir sporu en iyi şekilde yapardı. Sporlar için de en gözde olanı güreşti. Çünkü güreş, kişiyi, insanın üç büyük düşmanı, nefis, şeytan ve kötü çevresiyle yapılan

mücadeleye en iyi şekilde hazırlamaktaydı. Kırkpınar Güreşleri'nde savaştaki bütün motifler vardır. Savaşta, mehter coşturur, Kırkpınar'da ise davul zurna. Padişah huzurunda yapılan güreşlerde davul zurna vazifesini mehter yerine getirirdi. Savaşta, Allah Allah diye düşman üstüne gidilir, güreşte de Allah nidala-

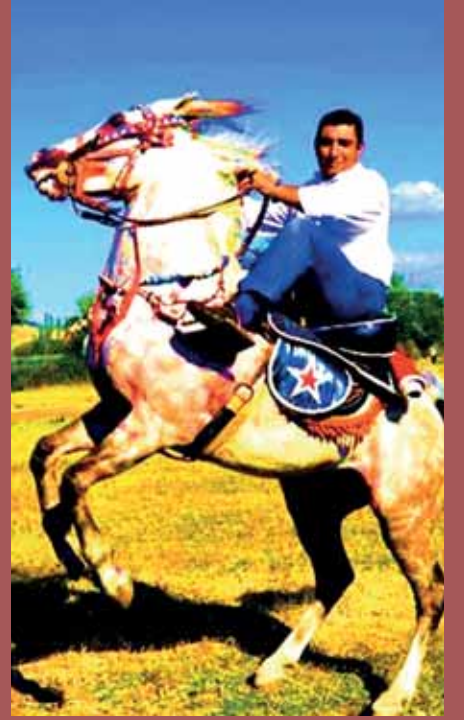
ryla pehlivanlar ermeydanına salınır. Türklerde davul üç yerde, savaşta, düğünde ve güreşte çalınır. Savaş vatan, düğün namus müdafaası, güreş ise bu ikisine hazırlıktı. Kına üç kişiye yakılırdı, gelinlik kıza, savaşa giden ere ve güreşecek pehlivana. Çünkü bu üçü de savaş eriydi.

Kırkpınar güreşlerinde, Osmanlıların daha Bursa'nın alınmasıyla kurdukları bir spor akademisi olan Güreş Tekkeleri'nde tam bir tasavvufi hayat vardı. Edirne'nin fethiyle, bugün Adalı Halil Pehlivan'ın kabrinin bulunduğu yere spor akademisi kurulmuştu.

Osmanlı padişahları, ok, cirit, güreş, at sporları konusunda son derece usta olarak yetiştikleri gibi, güzel yazı yazmak, kuyumculuk, marangozluk gibi sanatlarda da eşsiz olarak eğitilirdi. İkinci Abdülhamid'in kendi elleriyle yaptığı mobilyalara değer biçilememektedir. Abdülmecid Han'ın sanat şaheseri hattı Selimiye Camii'ni süslemektedir.

Osmanlı padişahlarının hepsi güreşçidir. Ancak, Birinci Murad Han, Çelebi Mehmed, Dördüncü Murad, İkinci Mahmud ve Abdülaziz Han, zamanlarının başpehlivanlarına ermeydanlarını dar getiriyorlardı.

Dördüncü Murad'ın, bütün ordu içinde kimsenin geremediği yayı, çocuk oyuncacı gibi kuran Deli Hüseyin Paşa'yı nasıl yendiğini Evliya Çelebi anlatmakta. Aliço'nun Sultan Abdülaziz'le güreşinde, Aliço'nun meydanı padişaha bıraktığı bilinmektedir. Dördüncü Murad çok iyi bir ok atıcıydı. Çok sayıda rekor kırmıştı. Düne kadar bu rekor taşları Okmeydanı'nda dikiliydi. Mızrak atışında da eşsizdi. Revan Seferi esnasında, Sivas'ta, havada bir kartal gördü, "Bağdat'ı fethedebilirsem bu kartalı düşürebileyim" diyerek bir hışt (mızrak) istedi. Hıştı fırlattı ve kartalı düşürdü. Bu başarısına memnun olup "Elhamdülillah, Bağdat bizimdir" dedi. Bir gün Topkapı'da otururken, demir kapıya hışt fırlatmış demir kapıyı delmişti.

Sultan Birinci Ahmet, 1605 yılının bir yaz günü, Kabak Meydanı'nda topuz atmış ve rekor kırmıştı. Bu rekor üzerine, Doğançabaşı Filibeli Hafız Ahmed Ağa bir şiir kaleme almış ve taş üzerine yazılarak dikilmiştir. Meraklıları bu taşı okuyabilir. (Taş, Topkapı Sarayı'nın Marmara Denizi tarafındaki Levazım Amirliği binasının önünde durmaktadır).

Saraydan pehlivanları kovdu diye suçlanan Abdülhamid Han, güreş aşığıydı. Avrupa ve Amerika'da güreşen pehlivanlara her türlü desteği vermişti. Saraydan pehlivanları göndermesinin

sebebiyse, bazı pehlivanların Sultan Abdülaziz'in öldürülmesine karışmalarıydı. Abdülhamid Han, 1882-1908 yılları arasında Kırkpınar Güreşleri'nin disiplin ve emniyet içinde yapılması için her türlü tedbiri almış, Aliço'lar, Koca Yusuf'lar bu zamanda başpehlivan olmuşlardır.

Bizim spor anlayışımızda canlıya işkence üzerine bina edilmiş spor yoktur. İspanyadaki boğa güreşlerine ve arenadaki köle dövüşlerine bizim dinimizde ve geleceğimizde yer verilmemiştir. Günümüzde spor, insanların maddi-manevi güçlü olmasına vasıta olmaktan

çıkarılmış, insanları gerçeklerden uzaklaştıran ilahlar, sahte kahramanlar imalatanesi haline getirilmiştir.

Fransız spor tarihçisi Charles Blondel, "Bugün spor, kurbanlar isteyen bir ilahdır." Demektedir.

Fransız spor araştırmacısı Georges Magnane, Les Peintres Termoins de leur Temps adlı eserinde, "Çıkar sağlayanların (ekonomik, siyasi) sporu ilah haline getirmesiyle spor, davayı kaybetmiştir. Bugün spor, yalnızca bir vakit öldürme, insanları gerçeklerden uzak tutma aracıdır." Diyerek acı gerçeği dile getirmektedir.

DEMİRKİRAN PREFABRİK

“Siz Hayal Edin Biz Gerçekleştirelim”

ABDULLAH DEMİRKİRAN
Gayrimenkul Yatırım Uzmanı

**HEDEFİNİZ
HEDEFİMİZDİR**

GÖREVİN BİLİNCİNDE OLMAK

“Bilimlerin temeline dayanan güzel sanatları seven, düşünce eğitiminde olduğu kadar beden eğitiminde de yetenekleri artmış ve yükselmiş olan mutlu, güçlü kuşaklar yetiştirmek siyasetimizin amacıdır.”

Kemal Atatürk

Kemal Atatürk’ün güreşi de çok sevdiği bilinmektedir. Güreşle ilgili anıları çoktur. İtalyanları yenen Milli Güreş ekibimizi Florya Cumhurbaşkanlığı Köşkü’nde verdiği yemekte ağırlayarak her birini kutlamış ve ağır sıklet şampiyonumuz Çoban Mehmet’e: “Beni de yener misin?” sorusunu yönelterek espri yapmıştır.

Atatürk: “**Türk milleti, anadan doğma sporcudur. Henüz yürümeye başlayan köy çocuklarını bile harman yerinde güreşirken görürsünüz.**” söylemiyle güreşi, Türklerin millî sporu olarak tanımlamıştır.

Başta sporcular olmak üzere matbaa çalışanları, terziler, öğretmenler, öğrenciler, askerler ve tüm meslek gruplarını ilgilendiren bir yazı... Hem de ne yazı... Aşağıdaki “**Garcia’ya Mektup**” başlıklı yazının sabırla okunması ve içselleştirilmesi önerilir.

Çoğu pehlivan, mideyi doldurur ne ki beyni çalıştırmaz. Basımevi çalışanları, yazarın kayıt altına aldığını güncellenmiş notlara bakma gereğini duymaz, ikinci baskı yerine birinci baskı maketini işleme koyar ve basılır. Tıpkı kimi terzilerin aynı iplikle değişik renkteki giysilere dikiş atması gibi... Kimi öğretmenler, eğitim yöntemlerini dikkate almayarak bildiğiyle öğretimi sürdürür. Kimi öğrenciler, düşündüklerinde ısrarcı olup öğretmenini dinlemez. Daha neler, neler... Yaşamsal örnekler çoğaltılabilir.

Tüm bu çıkmazlardan sıyrılmak ve işin doğrusunu yapmak ya da başarılı olmak için görevin bilincinde olmak gerekir. “*Anlayana sivrisine saz, anlamayana davul, zurna az.*” Dememiş mi atalarımız?

Kaliteli iş üretmek ve görevin sorumluluğunda olmak için aşağıdaki mektup yeter de artar bile... İlk kez ortaokul Türkçe kitabımızda okudum. Buyurunuz sindire sindire birlikte okuyalım. Belki bir okumada algılanmayabilir. Gerekirse birkaç kere okumalı, derim.

Garcia’ya Mektup

“Garcia’ya Mektup” başlıklı, yaklaşık yüz yıl önce yazılan **Elbert Hubbard**’ın makalesi, tarihin en çok okunan yazısı olma özelliğini taşır! Milyonlarca kopyası çıkarılarak bakanlara, cepheledeki askerlere, devlet memurlarına dağıtılır. Bu makaleyi ve makalenin kendisi kadar etkileyici olan yayılma öyküsünü sizlerle paylaşmak istedim.

Yeryüzünde birçok şairin, yazarın şiirleri, öyküleri, romanları, yabancı dillere çevrilmiş, kendi ülkesi dışında da yayımlanmıştır ama... Galiba yalnızca bir gazetecinin, bir “gazete köşe yazarı” birçok yabancı dillere çevrilmiş ve kendi ülkesi dışında birçok ülkede de yayımlanmıştır. O gazetecinin adı “**Elbert Hubbard**”, o köşe yazısının başlığı ise “**Garcia’ya Mektup**” tur. Elbert Hubbard’ın bu yazısının, yüz yıl

boyunca çeşitli ülkelerde yapılan baskısı, yüz milyon adedi aşmıştır.

1904 Rus-Japon Savaşı öncesiydi. Amerikan gazetelerinin birinde “**Garcia’ya Götürülecek Mektup**” başlıklı bir yazı yayımlandı. Yazan tanınmamış bir muhabirdi. Fakat bu kısa yazının anlattığı gerçekler, yüzlerce kitapla anlatılanlardan daha derin ve daha özliydi. Yazı, bir rastlantı Çarlık Rusya’sının Demiryolları Nazırı’nın eline geçti. Nazır, bütün memurlarının bu yazının kopyasını yanlarında taşımasını sağladı. O sırada Rus-Japon savaşı başladı. Japonlar esir ettikleri Rus Demiryolları mensuplarının hepsini üzerinde bu yazıyı görünce merak ettiler.

Japon Milli Eğitim Bakanlığı bu yazıyı inceledikten sonra birer örneğini bütün Japon yurttaşlarının okuyup yanlarında taşımalarını emretti. Bu yazı, şimdi Birleşik Amerika’da bütün kara ve deniz kuvvetleri mensuplarına ve izcilere verilmektedir. Bu bir gelenek olmuştur.

“Garcia’ya Mektup” Harp Okulları’nda öğrencilere öğretilen ve paylaşılan bilgilerden en önemlilerinden biri bana göre. Amerika, Kurtuluş Savaşı’nın bir safhasında İspanya Sömürge Ordusu’nu tecrit edebilmek için Kübalı General Garcia’nın ordusuna talimat göndermek icap etti. Cumhurbaşkanı Mc Kinley, General Garcia’ya bir mektup yazdı. Mektubun süratle yerine ulaşması gerekiyordu. Başkomutanlık karargâhında Garcia hakkında bilgi yoktu, neredeydi, nasıl gidilirdi, hepsi meçhuldü. Mektubu götürmeye Teğmen Rowan görevlendirildi. Teğmen Rowan mektubu aldı, torbasına koydu, gitti, döndü, tekmiğini verdi. Garcia talimata uyacaktı.

—Bu Garcia da kimdir?

—Nerede bulunuyor?

—Oraya nasıl gidilir?

—Atla mı, trenle mi?

—Harcırahımı kim verecek?

—Arkadaşım Thomas ata daha iyi biner, onu gönderirseniz olmaz mıydı?

—Eşim biraz rahatsız, hem bu hafta izin sırasındaydım’ demedi.

Burada anlatılmak istenen, Teğmen Rowan’ın dört gün sonra Küba kıyılarına ulaşmasının, ormanlara dalarak üç haftalık bir seyahati yaya olarak tamamlamasının, dağlarda ve ormanlarda Garcia’yı bulmasının hikâyesi değildir.

Anlatılmak istenen konu; bu adamın kişiliğinin her okula örnek insan modeli olarak tanıtılmasının gerekliliğidir. Dünyanın her yerinde her gün milyonlarca yöneticinin Garcia’ya gönderecek mektubu vardır. Öte yandan, gençlerin muhtaç oldukları bilgiler sadece bir dizi teori değildir. Kendilerinden istenen vazifeleri, kendi iradeleri ile sonuçlandırma idrakine ve eğitimine de sahip olmalarıdır. Bugün en çok

muhtaç olduğumuz budur.

Hizmette fertlerin ilgisizliği ve bilgisizliği, toplumları ve örgütleri felç

eder. Hizmetin çarkı dönerken, çarkın her dişlisinin her defasında yeni baştan bilenmesi için zaman yoktur. Yeniden eğitim yapmak gerekir. Öte yandan hizmet devamlı akmaktadır ve sürekli işlerlik içinde olmak zorundadır. Çarkın bir dişi kendi işini hiçbir nedenle durdurmaya yetkili değildir. Bu takdirde hizmet durur.

Bir defasında her yönetici gibi öylesine meşgul iken odama giren bir memur bana:

—Efendim, siz birlikte çalıştığım arkadaşarımdan birini bir derece terfi ettirdiniz... Yaş ve kıdem bakımından aramızda hiç bir fark yok, öğrenimimiz de aynı. O benden daha yakışıklı da değil. Böyle olduğu halde beni hâlâ terfi ettirmiyorsunuz? Dedi.

Ben ise dalgınlık halinde mırıldandım:

—Sokakta gürültü var. Duyuyor musunuz? Nedir acaba?

Memur can sıkıntısıyla:

—Gidip sorayım efendim, diye yanıt verdi.

Biraz sonra döndü:

—Bir arabaymış efendim...

—Yükü neymiş?” diye sordum.

—Gidip bakayım efendim...

Biraz sonra döndü:

—Arabanın yükü bir sürü çuval efendim.

—Çuvalarda ne varmış?

—Gidip bakayım efendim.

Biraz sonra döndü.

—Çuvalarda çimento varmış efendim...

—Nereye gidiyormuş bu araba?

—Gidip bakayım efendim.

Biraz sonra dönüp cevap verdi:

—X ve Y inşaat şirketinin merkez

şantiyesine gidiyormuş efendim.

—Çok güzel, dedim ve ekledim:

—Şimdi bana terfi eden arkadaşınızı çağırır mısınız lütfen? Hani haksız yere terfi eden arkadaşınızı. Terfi eden personel geldi.

Ben mırıldandım:

—Sokakta birtakım gürültüler oluyor nedir acaba?

—Gidip bakayım efendim.

Döndüğü zaman şöyle cevap verdi:

—Kırk çuval Portland Çimentosu yüklü araba... Çimentoların menşei New Orleans. X ve Y inşaat şirketinin merkez şantiyesine gidiyormuş. Uluslararası ulaşım ait bir kamyon çuvalarını istasyondan almış. Çuvalardan biri yarı yolda patladığı için şimdi bunun yerini değiştirmeye çalışıyorlar.” Garcia’ya mektup götürecek kişilere gereksinim vardır. Hem de en kısa sürede, her toplumda, her yerde ve her zaman...

EĞİTİMCİ YAZAR
MUHSİN DURUCAN

SABRİ ACAR PEHLİVAN

AHMET ACAR
Çardaklıyızbiz Derneği
Kurucu Başkanı

Cesur adamdan pehlivan olmaz, zaten o başka işlerle uğraşır. Ama pehlivan olduysan şayet rakibinden çekinmeyeceksin. Senin çekindiğini anlarsa valla rüzgar gibi seni alıp götürür. Ne olduğunu anlayamazsın.

Sabri Acar pehlivan ile Tarihi Çardak Güreşleri hakkında bir görüşme yapmak için gittim. Fakat sohbetine doyamadım. Tatlı dilli, akıllı ve hala daha oldukça dinç. Allah nazar deydirmesin. Sabri pehlivan çok akıllı başında ve prensipleri olan bir ağabeyimiz. 17 yaşlarında başladığı güreş hayatı 47 yaşına kadar devam etmiş. Dile kolay 30 yıl boyunca Ayak boyundan başlayarak 2 kez Kırkpınar Başpehlivanı olma şerefine erişmiş koca bir ağaç. Sülalece başpehlivan. Dedesi Kara Ali Acar, Babası Hasan Acar. Her ikisi de devirlerinde Kırkpınar'da başpehlivan olmuşlar. Bizde hep Kırkpınar konuşulduğundan ve baş tacı güreşimiz olduğundan dolayı biz de öncelikle Kırkpınar'daki başarılarını yazacağız elbette. Ama ailece Tarihi Çardak Güreşlerine de abone olmuşlar. Neredeyse her yıl katılmışlar. Çardak'ta da başpehlivan olmuşlar. Ben de Sabri Pehlivanı Çardak'ta seyretmek şansını yakaladım. Güzel güreşlerini seyrettim. Daha da geç kalmadan efsane güreşçimiz ile Çardak güreşleri için sohbet ettim. Sağ olsun beni kırmadı, zaman ayırdı. Ama bir de bakalım ki 5 saattir Sabri Ağabey ile sohbet ediyoruz. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Şimdi gelelim sohbetimize :
İlk Güreş İlk Heyecan: Sabri Usta'nın kendi ağzından

Sabri pehlivan; İlk güreşimi Manyas'ın Kulak Köyünde yaptım. Ayak boyunda çıktım. Köyde koyun güderken beni çağdırdılar Kulak köyünde güreş varmış sen de orda güreşeceksin dediler. Ayağıma kispeti giydirdiler. Ama o zamana kadar ben kispet giymedim. Kispetin içinde kısıp kaldım. Neyse yağlanınca kispet gevşedi, ben de alıştım. Güreşe gitmeden dedemin (Kara Ali Acar) öz yeğeni Hamdi ince pehlivan bana güreşten 2 gün önce birkaç oyun gösterdi. Neyse zar zor kısıtlı ulaşım şartlarında Kulak Köyüne vardık. Buranın meşhur pehlivanı Kulaklı Kamil Pehlivandır. Ayak boyunda biz 8 pehlivan olduk. 1. Güreşte adamı yendim. 2. Güreşte de yendim ama ben nasıl yeniyom annamadım.

Finalde Yaman İnanç'ın ağabeyi Hamit abi ile tuttuk. O güreşte Yaman daha üst bir boya çıkmış. Bunlar Gönenli Kara Hüseyin'in oğullarıdır. Hamit abi güreş başladı beni hemen altına aldı üstüme çöktü. Ama ben köyde kolbastı oyununu öğrenmişim. Ben de onu altına aldım. Birkaç kez alt alta üst üste boğuştuk. Ama ben gencim sonun da onu da yendim ve galibiyet temennasını çıktım. Birde güreşe gelen kadınların bağırımlarını, çığlıklarını duydum. Ben yorgunluktan bayılmışım. Ondan sonra artık pehlivanlık hayatımız başladı işte.

Dededen babadan hatıralar:

Dedemin ustası Manyaslı Muharrem Pehlivan'dır. Manyaslı Muharrem artık son demlerinde dedem Kara Ali ile güreşmiş. Dedem Manyaslı'yı yenmiş. Elini öpmüş, bunun üzerine Manyaslı Muharrem dedem Kara Ali'nin elini kaldırmış ve ilan etmiş “ **Bundan sonra artık meydanlar Kara Ali Pehlivanıdır.**”

Çardak güreşlerinden 1 ay önce Manisalı Rıfat ile Edincik'li Hamdi pehlivan Kara Ali Acar'ın köyüne (Bandırma'nın Erikli Köyü) ne gelmişler. Orada 1 ay boyunca Çardak güreşlerine hazırlanıyorlar. 1 ay içinde köyde tavuk kalmamış sonunda Kara Ali bir düvesi varmış onu da kesmiş, Bu 3 pehlivan köye 1 ayda kıtlık getirmişler ve sonra Çardak'a gitmek üzere köyden ayrılmışlar.

İşte böyle hazırlanmışlar.

Babam Hasan Pehlivan'ın ustaları da Karacabey'li Hayati, Düzceli İsmail ve Gönenli Kara Hüseyin'dir.

Sabri Usta Kendisi hakkında neler anlatıyor ?

Başta benim ustam Nazmi Uzundur. 10 sene birlikte gezdik.68-78 yılları arasında. Ama ben ustama şöyle dedim : Bak usta güreşte ikimiz kalırsak sakın bana yenil falan deme, biz hakça güreşimizi yaparız . O da hiçbir zaman öyle bir şey demedi. Çok iyi bir adamdı.

Bir kez Çardak'ta sona kaldık. Nazmi Ustayı bastırdım sarmayı vurdum tam çevirmeye başladım o sırada sarma bağladığım bileğime topuk vurdu neye uğradığımı şaşırdım, çok canım yandı ,oyunu bozmak zorunda kaldım . O güreşin sonunda ne oldu tam hatırlamadım berabere mi yoksa Ustam mı birinci oldu ? **Ama ben ustama karşı bile var gücümle güreşmişimdir.**

Kırkpınar'da 1979 ve 1985 de birinci oldum. 80,82,84 de ikinci oldum. 1977 de üçüncü oldum. 1967 de Büyük Orta, 1968 de Başaltı birinciliğim var. Şimdi yıllarını hatırlamıyorum ama Çardak güreşlerinde her geldiğimde derece yaptım. 4-5 kez birinci oldum. Elmalıda Büyük orta, Başaltı ve Baş güreşlerinde birinci oldum. Daha birçok yerde güreştim, birinciliklerim var. Bir sene Samsun'da 5 tane Samsunlu Başpehlivan arasından çıkıp Başpehlivan oldum. Bu kolay iş değil. O pehlivanların bölgesinde birinci olmak kolay değildir.

Ben hiç kimseye güreş bırakmadım. Yendim de yenildim de ama bilerek güreş bırakmadım. 30 yıl güreştim. 47 yaşında güreşi bıraktım. 50 ye kadar güreşirdim ama ben de nefes darlığı vardı. Karda kışta sabahın köründe antrenman yapardım. Sabah ayazı beni hasta etti herhalde. İlk Manyas'ta güreştim Kulak'da sonra

Manisa'ya, Muğla'ya Fethiye'ye gittim. Sonra da işte bırakana kadar devam ettik. Güreşi ben iş olarak kabul ettim. Türkiye'nin her tarafında güreştim. Sabri Usta'ya ; Usta sana Paça Kasnakçı diyorlar ne dersin dediğimde valla bilmem ama bana karşı güreşirlerken özellikle pehlivanlar paçalarını bağlamaya çok özen gösterirlerdi diyerek cevapladı. **Sabri Acar'ın hayat görüşü ve anlayana Nasihatlar:**

Sabri Usta uzaktan görüldüğü gibi değil çok sohbetkar ve zeki bir insan. Konulara vakıf. Yaptığı işten zevk alan ve severek yapan bir kişi. Dinimizin vecibelerini, vazifelerini, elinden geldiğinin en iyisi olarak yapıyor. İmanı çok güçlü. Ben ona konu esnasında kefenin cebi yok öbür dünyaya ne götürecek ? hangi servet gider ki dediğimde bana çok güzel bir laf etti :

” Yaptığın hayırlar, iyilikler, yardımlar senin öbür dünyada zenginliklerin olacak, onları götürebilirsin. “ Güzel söze ne denir ?

Güreşte kaba kuvvet ile her şeyi yapamazsın. Pratik zeka, oyun bilmek ve en önemlisi hazırlıktır. Sen hazır olmazsan şayet iyi hazırlanan pehlivan seni yener. O yüzden işi ciddiye almak ve de yaptığın her işten zevk almak lazımdır. Ben ne iş yaparsam o işi yaşarım. Bir yerde beni uzaktan bile görsen bil ki oraya iş için gelmişimdir ve severek yaparım diyor Sabri Usta.

Başka neler diyor ? Bu ilginç mesela ; “ Cesur adamdan pehlivan olmaz, zaten o başka işlerle uğraşır pehlivan olmaz. Ama pehlivan olduysan şayet rakibinden çekinmeyeceksin. Senin çekindiğini anlarsa valla rüzgar gibi seni alıp götürür. Ne olduğunu anlayamazsın.

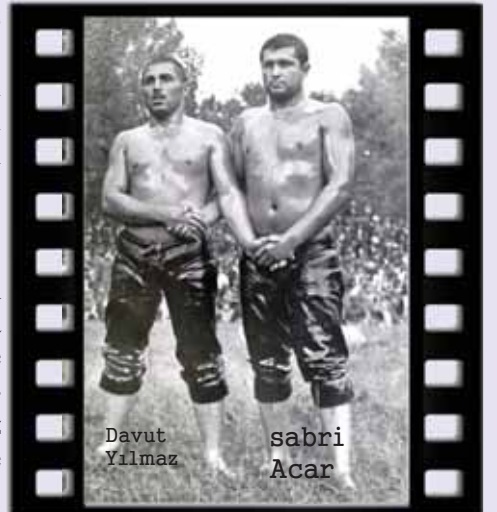
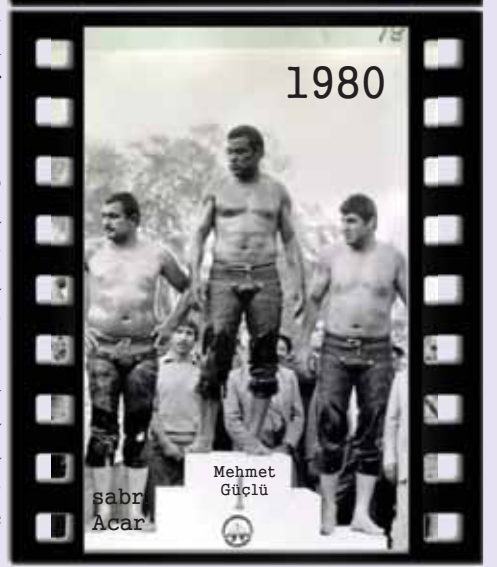
Bir de yeneceğin adama hakikaten onu yeneceğini biliyorsan ne sebeple olursa olsun sakın ha yenilme. Daha sonra başka yerlerde senden taviz alırlar sonra başa çıkamazsın. Her yerde gücünün yettiğince aynı güreşi yapmak lazımdır.

Bana Usta kimdir derler ben de şöyle derim : Bir işi yapan değil yaptıran ustadır. Hele pehlivanlıkta Usta olmak için adamı yetiştirmek, hazırlamak ve ne yapacağını da öğretmek lazımdır. Yani yapan değil yaptıran olmak lazımdır.”

Her işte öyle değil mi Koca Ustam ?

SON SÖZ

İşte bir dönemin canlı tarihi muhterem Sabri Acar ile konuşmamızdan akılda kalanlar. Daha çok var ama bir yazı ile bitmez. Ben de Sabri Usta'yı kolay bırakmam, inşallah daha nice sohbetlerimiz olacak. Sağ olasın Koca Usta, Uzun ve sağlıklı ömürler dilerim.

Cumhuriyet Tarihinin İkinci Başpehlivani...

GEÇKİNLİLİ YUSUF PEHLİVAN

Geçkinlili YUSUF Pehlivan Zaman, benzersiz renklerle bezeli o paha biçilmez halıya ipekten bir düğüm daha attı ve Edirne'de bir Kırkpınar daha sona erdi. 651 Yıldır olduğu gibi (2012), sırtı yere gelmeyen bir pehlivan daha tarihe namını nakşetti.

Yusuf BOZKURT, günümüzde Bulgaristan sınırları içinde kalan Deliorman Bölgesinde bulunan Şumnu'ya bağlı Uyvan Köyünde 1304-Rumi (1888-Miladi) yılında altı erkek, bir kız olmak üzere yedi kardeşten biri olarak dünyaya geldi. Kalabalık ve orta halli çiftçi bir ailenin oğlu olarak dünyaya gelmesi ve diğer kardeşleriyle sürekli rekabet halinde olması onun hayatında önemli bir rol oynamıştır. Bu rekabet ortamı ve özellikle de babasının öğütleri onu sürekli daha fazla çalışmaya ve yaptığı işi daha iyi yapmaya sevk etmiştir.

Haşım oğlu Yusuf'un kardeşlerinin ismi Mehmet BOZKURT, Osman Çabuk, Ahmet Bilgin, Molla Hasan (Şumnu Müftülüğü yapmış, Türkiye'ye geldiğinde Arnavutköy'e yerleşmiştir), Nasuf (Bulgaristan'da Uyvan Köyünde kalmıştır, soy ismi bilinmiyor), Yusuf BOZKURT (Geçkinli'li Yusuf Pehlivan), Ümmü (Bulgaristan'da Uyvan Köyünde kalmıştır, soy ismi bilinmiyor) olmak üzere toplam yedi kardeşler (kardeşlerin isimleri büyükten küçüğe doğru yazılmıştır).

Kardeşlerin soy isimlerinin farklı olması Türkiye'ye farklı dönemlerde gelmelerinden kaynaklanmaktadır.

Balkan Savaşları sonucunda Şumnu kazasına Uyvan Köyü Bulgaristan sınırları içinde kalmasından sonra farklı dönemlerde Yusuf Pehlivan ve erkek kardeşi Türkiye'ye Edirne İli Geçkinli Köyüne akrabalarının yanına göç etmişlerdir. Annesi,

Babası, kız kardeşi ve bir erkek kardeşi Şumnu'ya bağlı Uyvan Köyünde kalmıştır.

Geçkinlili Yusuf & Adalı Halil (1925)Yusuf Pehlivan'ın Bulgaristan'ı terk ediş hikâyesi de hayli ilgi çekicidir.

Yusuf Pehlivan gençlik yıllarında Şumnu ve çevresinde dürüstlüğü ve yiğitliğiyle nam salmıştı, dolayısıyla da bölgede dikkat çekici bir yapısı vardı ve bu özelliğini kullanarak Şumnu'nun yerel yöneticisinin dillere destan güzellikteki kızının gönlünü çalmayı başarmıştır. Gönlünü çaldığı kızı babasının bir Türk'e verme şansı olmadığından kız ile anlaşarak kızı kaçırmış ve yaklaşık olarak bir hafta kız ile birlikte saklanmak durumunda kalmışlardır. Hakkında çıkan ölüm fermanı üzerine kızı daha sonra tekrar alıp götürmek kaydıyla Türkiye topraklarına, Edirne iline bağlı Geçkinli Köyü'nde yaşayan akrabalarının (kardeşi Osman bozkurt) yanına kaçmıştır.

Aradan geçen üç yılın ardından çıkan ölüm fermanından çekinerek de olsa geride onu bekler halde bıraktığı yavuklusunu ve kendisine ait olan mallarını almaya Şumnu'ya gitmiştir. Her ne kadar uğraşırsaydı da kale gibi korunaklı bir konakta tutulan yavuklusunu kaçırıpamamış ve bunun üzüntüsüyle köyüne (Uyvan) dönerek kendisine ait yaklaşık olarak 300 baş hayvanı önüne katarak Edirne'ye doğru yola koyulmuştur.

İşte böyle maceralı bir göç yaşadktan sonra Geçkinli'deki hayatına başlamış bulunuyordu.

Yeni memleketinde Zeynep BOZKURT ile evlendi. İlerleyen yıllarda eşini genç yaşta kaybetmesiyle birlikte Hediye ve Refiye isminde diğer eşleriyle evlendi. Bu evliliklerinden Süleyman, Tenzile ve Fatma isminde 3 çocuk sahibi oldu. Beraberinde getirmiş olduğu hayvanlar ile kardeşi Osman Bozkurt'un yanında çiftçiliğe başlamıştır.

Hiçbir zaman spor meslek olmamıştır. Zira her sporunun bir mesleği vardır. Her sporunun gerileme devri vardır. İşte bu sporunun elindeki bu meslek onu ekonomik açıdan ayakta tutar. Pehlivanların da kimisi, çiftçi kimisi demirci, kimisi de marangozdur. Buna en güzel örneklerden biriye Geçkinli'li Yusuf BOZKURT'tur. Güreşi bıraktıktan 50 yıl sonra bile asıl mesleği olan çiftçilikte ilerleyen yaşına rağmen daha da başarılı işler yapmıştır.

Mert, yiğit ve cüsseli bir vücuda sahip oluşu onu daha önce Şumnu'da da uğraştığı güreş sporuna yöneltmiştir. Çevre ilçelerde yapılan panayırılarda güreş tutmaya başlamıştır. Kimbilir, belki hemşerisi olan cihan pehlivanı Koca Yusuf'u kendine rehber edinerek bu spora başlamıştır. Güreş sporundaki başarısını 1925 yılında asıl Kırkpınar'ın son, Cumhuriyet'in ikinci başpehlivanı olarak kanıtlamıştır. Başpehlivan olduğunda ayakkabısını ters, baş aşağı koymuş.

Pehlivanlık pazu kuvveti ve erlik demektir. Geçkinli'li Yusuf Pehlivan'ın güreş esnasında üstünlüğünü sağlayanda göğüs çaprazının kuvvetli olması ve mert güreş tutmasıydı.

Güreşteki bu başarılarının devam ettirirken de çok sevdiği çiftçiliği bırakmıyordu. Başpehlivanlığının yanında 1946 yada 1953 yılında Kırkpınar Ağalığı yapmıştır. Tüm köylü Yusuf Pehlivan'ın ağalığı esnasında köyde hazırlıklar yapmış ve tüm köy halkı biten hazırlıkların ardından süsledikleri fayton ve öküz arabalarıyla birlikte Er meydanına gitmişlerdir (Geçkinli'li Yusuf Pehlivan'ın ağalık yaptığını tüm çevre köylülerinde hali hazırda sanki dünmüş gibi hatırlamalarına karşın resmi kayıtlarda onun ismine rastlamamamız biz akrabalarını ve köylülerini üzmektedir).

Turunu Ahmet'in nişanında çekilmiş son fotoğraflarından birinde, Başpehlivan Geçkinlili Ahmet BOZKURT (10 Şubat 1973)Güreşi bırakmasına karşın güreşteki tecrübe bilgisinden ötürü uzun yıllar Kırkpınarda hakemlik görevini yürütmüştür.

Bu başarılarının yanı sıra 1943 yılında köy muhtarlığını kazanmıştır.

Yaşının ilerlemeye başlamasıyla birlikte çiftçilikteki atılımları sürdürmüştür. Köy merkezinde Geçkinli deresinin deltasına büyük ve derin bir havuz açarak çevresinde sebze yetiştirmeye başlamış, bahçecilikte önemli çalışmalarda bulunmuştur. Günümüzde

Gazhane'nin bulunduğu mevkide evi ve büyük ahırları vardı. Yaklaşık olarak 3-4 yıl Köy mandırasını da işletmiştir. Bunların akabinde Köy kahvesini ve Bakkaliyesini de çalıştırmıştır. Ömrü boyunca çok çalışan Yusuf Pehlivan çevrede çalışkanlığı dürüstlüğü ve efendi kişiliği ile nam salmış ve ekonomik açıdan da hayli iyi bir seviyeye ulaşmıştır. Sadece dürüst ve çalışkanlığıyla değil çevresine yaptığı hayırlar ile de ismini duyurmuştur. Bu bağlamda köy camine ilk suyu o getirmiştir. İki kez yalnız, bir kez de hanımı Refiye ile toplam üç kez Hac'ca gitmiştir.

10 şubat 1973'de Torunu Ahmet'in nişanında çekilmiş olduğu bu fotoğraf Geçkinli'li Yusuf Pehlivan'ın nadir fotoğraflarından biridir, bu fotoğraf çekildiği yıllarda 85 yaşındaydı. (Yusuf Bozkurt'un Torunu Ahmet'in nişanında Ahmet Çabuk takı takıyor). Yusuf Pehlivan'ın güreştiği yıllarda kispetiyle çekilmiş bir fotoğrafına rastlanamadı. 85 yaşında bile halen dinç ve dimdik duruşa sahip oluşu pehlivanlığı dönemindeki diriliğinin habercisidir adeta. Bu fotoğraftan sadece üç yıl sonra 21.05.1976 yılında 88 yaşında hayata gözlerini yummuştur.

Mekanın Cennet olsun Geçkinlili Yusuf Pehlivan !

KAYNAKÇA :

Fatma YILMAZ (kızı), Nail YILMAZ, Havva ÇABUK, Nazım ÇABUK, Selim oğlu Recep AKINCI, Mehmet AKINCI ve Geçkinli Köyü'nün o dönemini görmüş olan tüm yaşlıları.

SEMAHAT UZGÖR

(semahatuzgor@hotmail.com)

3

KIRKPINAR'A DUYGU KATANLAR

Ebediyete göçenlere mağfired, aramızda olanların yüreklerine güç, kalemlerine hız dileyerek başlamıştık Kırkpınar'a duygu katanlar sayfamıza. Bu kez duygu dolu mısraların şairlerinin ikisi anılarımızda, Necdet TEZCAN hocamız ise dileriz nice yıllar köşe yazıları ve şiir kitaplarıyla tat katacak yaşamımıza.

Bir kitapta okumuştum: “müzik, tanrının seslenişidir” diyordu. Şiir de “yüreğe dokunuşu” olmalı. Başka türlü, dinlerken ayaklarımızın yerden kesilmesi ya da tüylerimizin diken diken olması, zamanın içinde bizi yolculuğa çıkarması mümkün mü? Evet, ben ne zaman bir şiirle karşılaşsam hemen bir yolculuğa çıkarır beni ya da bir masalın içinde kaybol-

muş gibi hissederim kendimi. Mevsim fark etmez; yazmış, güzmuş, baharmış, ruhum tazelenir, gönlümde kalmaz hiçbir sayfa sararmış- kararmış. Hem gerçeğin hem de bir rüyanın penceresinden bakarım, yaşamı dostlukla çaymış gibi yudumlarım..

Hazırsanız bu sayımızın konuklarıyla uçan halıya biniyoruz ve Kırkpınarları geçmişten günümüze yaşıyoruz. Kadim dostumuz Edirne ile bir söyleşi belki, aynı zamanda haz alan bir dinleyici. Ebediyete intikal edenlerin ruhu şad, yaşayanlar bahtiyar olsun diyelim, duygu dünyasına uçalım..

Siz değerli okurlarımızın da Kırkpınar konulu şiirlerini, paylaşmak üzere göndermenizi bekliyoruz.

NECDET TEZCAN

Kırklareli'nin Vize ilçesinde 1942 yılında doğan Necdet TEZCAN, Çanakkale Öğretmen Okulunun ardından 4 yıl ilköğretim öğretmeni yaptı. İstanbul Eğitim Enstitüsü Pedagoji Bölümünü tamamladıktan sonra uzun yıllar öğretmenlik yaptı. Edirne Anadolu Öğretmen Lisesinden emekli olan değerli öğretmenimizin güçlü ve anlam yüklü mısraları şiir kitaplarında okurlarıyla buluşmaktadır.

Keşan'da günlük olarak yayınlanan Önder Gazetesi'nde köşe yazıları yazıyor. Şiirlerini; Damla, Kırkpınar, Türk Dili Dergisi, Öğretmen Dünyası, Pencere gibi dergilerde yayımladı, yayımlatıyor.

Benim duayenlerimden olan değerli öğretmenime, emekleri için teşekkür ediyor, onun gibi değerli eşi emekli öğretmen Suzan TEZCAN, evlatları ve torunlarıyla şiir gibi yaşam ve uzun ömür diliyorum.

İŞTE YİNE KIRKPINAR

İşte yine Kırkpınar
Şölen, şenlik Edirne.
Geleniğin güneşi
Bir yaz günü yelinde,
Doğar yeniden her yıl
İşte Sarayı'nda.

Geleceğin sesini
Yaşatır sonsuza dek
Geçmişin anısında
Davul-zurna sesiyle.
Sular bile oynar
Bu günlerde Meriç'te.

Renklerde uçar durur
Çiçek açan uçaklar.
Minareler üstünde
İnceliğe el eder
Yüzyılların anısı
Göklerden Selimiye.

Yiğitlerin öyküsü
Dillenir güle gelir.
Kırka karışır sular,
Akar durur pınarlar,
Kırkpınar dile gelir.

Dürüstlük ağacında
Mertlik bizim mayamız.
Her şenlikte, şölende
Yüzyıllık kardeş gibi
Yüzyıllarla elele
634 yıl sonra yeniden
Bütün Edirne..
(Edirne ve Kırkpınar
Şiirleri, 1987)

NECDET TEZCAN

SABIHA GÜROL

Atatürkçü, yurtsever, Cumhuriyet kadını, hayırsever Sabiha GÜROL, 1922 yılında Edirne’de doğdu. Evlenerek gittiği İstanbul’da ömrünün yarım asrı geçtikten sonra, yaklaşık yirmi yıl Edirne’de yaşadı ve 14 Ekim 2011 yılında aramızdan ayrıldı. Çocukları çok seven ve “Bütün Türk çocukları benim çocuklarım” deyip gönlünün feryadını avutan Edirneli-

lerin şair annesi Sabiha Gürol, ama-törce yazdığı şiirlerine bir edebiyat öğretmenin beğenip teşvik etmesiyle hız verdi. Trakya Üniversitesi Balkan Yerleşkesi’ne Atatürk Çeşmesi ve Zübeyde Hanım Büstü’nü yaptıran Sabiha Gürol’un; Gönülden Kopanlar, Bahçemdeki Çiçekler, Anılar, Anılar II ve Anılarda kalanlar isimli yayınlanmış 5 kitabı var.

KIRKPINAR’A GİDERKEN

Süleyman Paşa’nın kırk gazi eri
Geçerler bir salla denizden beri.

Kırkı da pehlivan kırkı da seçme
er,
Edirne’ye doğru ilerlediler.

Tenहा vadisinde coşkun Meriç’in,
Ne yazık düşman yok kapışmak
için.

Gördüler çimeni pek gür bir alan,
Çok sonra Kırkpınar adını alan.

O kırk erimizden iki gazi er,
Çıkarıp silahı kıspet giydiler.

Kıyasıya tutuştu, güreştiler,
Aralarında denktiler, eşittiler.

İkisinden biri diyemedi pes,
Dağ gibi erlerde tükendi nefes.

Sabahken gecenin yarısı oldu,
Her iki yiğidin çehresi soldu.

Yenişemediler düştüler yere,
Serilip öldüler o çimenlere.

Derlerki oralar suyu az kırdı,
Gazi sayısınca pınar fişkirdi.

Ahırköy çayırı Kırkpınar oldu,
Her sene Kırkpınar pehlivan dol-
du.

Yurdumuz dışında kaldı o çayır,
Töre kaldı mı? Kalmadı, hayır!

Töremiz yaşıyor Tunca boyunda,
Azim de sürüyor, güç de, oyunda!

Haziran geldi mi davul zurnalar,
O iki er için havalar çalar.

O iki er için birbirine eş...
Onları anmaya tuttular güreş.

Dibi al mumları gördüğünüzde,
Sarayıçi’ mize koşunuz siz de!

Kanınız kaynasın, fırlayın, koşun!
Güreşmeseniz de seyredin, koşun!

Mustafa YILDIRIM
(Önder Gazetesi 20.07.1984)

BAHARLA GELEN
KIRKPINAR

Bahar gelince her yerde canlanır tabiat
Köylerde kentlerde bu hemen farkedilir
Vatanımda bahar benzemez başka illerin-
kine
Edirne’ye bahar Kırkpınarla beraber gelir

Bir tarafta tarih, bir tarafta er meydanı
Öyle bir coşku ile kaynaşmış birbirine
O anda dalarsın anılarla eski günlere
Yapılan şenlikler işler ta iligine kemiğine

Genç hevesliler tuttular Edirne yolunu
Güreşecekler hepsi ümitli heyecan dolu
Elbet bu er meydanında kazanan kaybe-
den olacak
Yine de sonunda mertçe eller sıkılacak

Bu günlerde Edirne bambaşka bir havaya
bürünür
Sanki sokaklarında akıncılar yürür
Her tarafta duyulur mehter sesleri
Bilseniz ne mutlu eder bu Edirnelileri

Türk’ün ata sporudur bu yadigar oyunu
Yıllardır şanla sürdürdü soyunu
Bu uğurda neler kazanmadı neler
Sonunda Dünya’ya duyurdu ününü

Kırkpınar’da doğdu pehlivanlar
Kırkpınar’da güreşerek şan aldı
Edirne, pehlivanları ile
Pehlivanlar da Edirne ile nam aldı.

Sabiha GÜROL (10 Haziran 1990)

Havsa’nın Köseömer
Köyü’nde doğan Mustafa
Yıldırım, Edirne Lisesi’ni
bitirdikten sonra tıp okudu. Yur-
dun bir çok ilinde görev yapan Yıl-
dırım, Almanya ihtisas’ı dönüşün-
de Edirne Devlet Hastanesi’nde
kulak boğaz burun mütehassısı
olarak çalıştı. Emeklilikten son-
ra bir süre de Kızılay Edirne Kan
Merkezi’nde de görev yapan Yıl-
dırım, 3 Eylül 2012 tarihinde ara-
mızdan ayrılırken geride eşi Esmâ
ve çocukları Işıl ve İlmutay’ı
bıraktı.

EFKAN BUCAK

Hadi bizim
camia olarak
bir Didier
Drogba'mız yok
ulusal basının
manşetlerine
olur olmadık
şeylerle
çıkamıyoruz
ancak şampiyon
bir sporcunun
jübilesine hiç
mi ilgi olmaz?

GERİ
KIRKPINAR

Drogba Başpehlivan olsaydı...

Türkiye Federasyonu'nun (TGF) internet sayfasını ve Facebook hesabını kontrol ediyor musunuz? Tavsiye ederim. Hamza Yerlikaya başkanlığında TGF medya konusunda büyük bir atılım yaptı. Turnuvalardan anında bilgiler, fotoğraflar... Müsabakalardan da değil sadece, tartılardan bile görüntüler var... Sonra milli takım kampları: Serbestçilere, grekoromencilere, bayanlara ayrı ayrı fotoğraflar, özel röportajlar... Elbette bunlar aynı anda ulusal ve yerel basına da servis ediliyor, oralarda da yayınlanıyor. 'Hedefimiz altın madalya' manşetleri her tarafta. Bu kadar çaba, emek, harcanan para... Merakla bekliyoruz bakalım Avrupa Şampiyonası'nda kaç madalya gelecek. Siz bu yazıyı okuduğunuzda belli olmuş olur. Neyse bunu bir kenara koyalım.

Geçen ay Kenan Şimşek jübile yaptı. Şimşek'i anlatmaya gerek yok. Bu ülkeye olimpiyat madalyası kazandırmış, daha sonra Kırkpınar'da başpehlivanlık mutluluğu yaşamış, defalarca kürsüye çıkmış bir

isim... Üstelik Şimşek min-derden gelse de hiçbir zaman puan güreşçisi olmadı; teknik ve hızlı güreşiyle her zaman bu sporu sevenlerin kalbinde taht kurdu. İşte bu önemli isim mart ayı içinde aktif spor yaşamına nokta koydu ancak ortada ne bir haber ne de bir görüntü var. TRT Spor, Terme'deki organizasyondan canlı yayın yaptı (ki bu da bir şey) ancak kaçırانlar için ne bir tekrar ne de haber metni vardı... Ulusal haber ajanslarının hiç biri haber geçmedi, yerel basında tek bir cümle yok. Burada kendime pay çıkarmış gibi olacağım (ve bu durumdan nefret ediyorum ama durum tespiti açısından belirtmem gerek) ama Kenan Şimşek'in jübilesinin haberini yalnızca ben kaleme aldım ve Yeni Şafak'ta yayınlandı (Gözden kaçırdığım haber varsa sahiplerinden özür dilerim). Koskoca Kenan Şimşek'in jübilesi tek bir gazetede yayınlandı! Yıllarını bu spora ver, son yılına kadar iyi bir performans sergile sonra seni emekliliğe zorlayan federasyon bir haberi bile çok görsün.

Ben beklerdim ki minder güreşçilerinin kır gezi-lerini bile haber yapan TGF, Kenan Şimşek'in jübilesini haber yapsın... Hadi yağlı güreşe mesafelisiniz bari minder yıllarına hürmeten birkaç cümle yazsaydınız. Elbette sırf federasyona yüklenmek doğru değil. Bu Türk basınının da ayıbı. Yazık ki Drogba başpehlivan değil. Yahut biz bir Drogba çıkarmadık.

Bu arada yanlış anlaşılmasın, milli takımlarımız bizim canımız, başımızın üstlerinde yerleri var ancak TGF'nin tüm konsantrasyonunu o cepheye vermesi kabul edilemez. TGF'nin minder güreşine verdiği önemi

yağlı güreşe de vermesini istemek hakkımız. Geçen yıl o kadar minder güreşi turnuvasından anında haber ve fotoğraf çekildi. Anında haber aldık, Allah yapanlardan razı olsun. Peki yağlıda? 1-2 gün sonra yayınlanan sonuç

cetvelleri. Onda da fotoğraflar arşivden. Kimi zaman ajanslardan alınan birkaç haber. TGF'den bu sezon yağlı güreş için de ciddi bir çalışma beklemek hakkımız diye düşünüyorum. En azından kürsüye çıkanların

hızlı bir şekilde paylaşılması bile güreş severleri mutlu edecektir. Gerçi yağlı güreş hakem semineri gibi organizasyonlardan haber ve fotoğraf geçildi, bu umutlandırıcı bir gelişme. Merakla bekliyoruz.

Parayı veren suçlu işler!

Bildiğiniz gibi yağlı güreşte son yıllarda sarı ve kırmızı kart uygulamaları var. Futboldan alınan ve ata sporumuza yakışmayan bu uygulama ile ilgili 2014 Yağlı Güreş Müsabaka Talimatı'nda maddeler var. Talimatnameye göre sarı kart gören başpehlivan 5000 TL para cezası alıyor. Bir hafta içinde cezayı yatırmazsa bir sonraki hafta güreşemiyor. Kırmızı kart gören başpehlivan 7500 TL ceza alıyor, parayı yatırmazsa cezası iki hafta. Yumruklaşan başpehlivanların cezası 10 bin TL ceza alıyor. Eğer para yatırılmazsa cezası 3 hafta güreşten men. Şimdi; Niye sadece başpehlivanlara para cezası veriliyor? Eğer para ödemek bir çıkış yoluysa aynı şans niye alt boylara tanınmıyor? Bu halde parayı bastıran her türlü disiplin suçunu işleyebilecek mi? 'Başpehlivan profesyonel, diğerleri amatör' diyorsanız ve bu insanlara çatır çatır para cezası kesecekseniz niye mesela onlara yaş sınırı koyuyorsunuz da güreşmelerini engelliyorsunuz? Hem ayrıca sporculara para cezası da nereden çıktı, organizasyon komitelerinden aldığınız paralar yetmiyor mu?

yurttaşspor

Güreş Minderi / Wrestling Mats

Jimnastik Minderi / Exercise Mats

Sırıkla Yüksek Atlama Minderi / Pole-Vault

Landing Areas

Yüksek Atlama Minderi / High Jump Landing Areas

Alüminyum Futbol Kalesi / Aluminum Soccer Goals

Tenis Dikmesi / Tennis Posts

Hentbol Kalesi / Hanball Posts

Hidrolik Basketbol Potası / Hydraulic Basketball Goal

Mini Trambolin / Mini-Trampoline

Kulplu Beygir / Pommel Horse

Atlama Kasası / Vaulting Boxes

Parmaklık / Wall Bars

Paralel / Parallel Bars

Masa Tenisi Masası / Table Tennis

Sünger Havuzu / Foam Pool

Alüminyum Atletizm Engeli / Aluminum Hurdle

Metal Atletizm Engeli / Cast-Iron Hurdle

yurttaşspor

SPOR MALZEMELERİ ULAŞTIRMA SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Yeni Y. Yolu 14. Km. Sanayi Caddesi No:10 Ovaakça / BURSA

Tel: +90.0224. 267 05 08 - 267 02 22 Fax: +90.0224.267 07 95

www.yurttaşspor.com

e-mail: info@yurttaşspor.com

ÜNLÜ BAŞPEHLİVAN JÜBİLE YAPARAK AKTİF GÜREŞ'İ BIRAKTI

ADINI 1991'DE DUYURDU

2003 yılı Kırkpınar başpehlivanı Samsun'lu Kenan Şimşek, 16 Mart 2014 Pazar günü Samsun'un Terme ilçesindeki Sakarlı beldesinde düzenlenen yağlı güreş turnuvasında son kez çayırlara çıktı. 1968 Samsun, Terme, Sarayköy doğumlu olan Kenan Şimşek ilk olarak ismini serbest güreşte duyurdu. Milli mayoyla 1991 Akdeniz Oyunları'nda birinci olan Şimşek, 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları'nda 90 kiloda gümüş madalya kazanarak minder kariyerinin en büyük başarısına imza attı. Başarılı sporcu üç kez Avrupa üçüncüsü oldu.

BAŞKAN ADAYI OLDU

Minderin yanında yağlıda da mücadele eden ve dualı çayırdaki alt kategorilerde de güreş tutan Kenan Şimşek 1996, 1998, 2001 ve 2002'de Kırkpınar'da üçüncü olurken, 2003'te finalde Şaban Yılmaz'ı devirerek altın kemeri boynuna geçirdi. Şimşek ayrıca piyasa güreşlerindeki sayısız başpehlivanlıklara imza attı. Aynı zamanda siyasi bir kimliği olan Kenan Şimşek 2004-2009 yılları arasında Ankara Altındağ Belediyesi'nde meclis üyeliği yapmış, ayrıca Altındağ Belediyespor'da kulüp başkanlığı görevini yürütmüştü. 2014'te Büyük Birlik Partisi'nden belediye başkan adayı oldu. Başpehlivan Kenan Şimşek'e bundan sonraki yaşamında başarılar dileriz.

ÖZCAN BAŞGÖL
atasporumuzgures@gmail.com

Başarılarla
dolulu kariyerine
Kırkpınar
başpehlivanlığının
yanı sıra
olimpiyat
ikinciliği de
bulunan, aynı
zamanda siyasi
kimliğiyle de
dikkat çeken
Samsun'lu Kenan
Şimşek aktif
güreş yaşamına
son verdi

RAMAZAN KIVRAK

Ata sporları, MİLLİ SPORLAR yada MİLLİ KÜLTÜR yada MİLLİ ATA KÜLTÜRÜ adıyla okullarda ders olarak okutulmalı.

Ata sporları denince, araştırmalarda tespit edilebilen 16000 yıllık Türklük tarihi boyunca oynanan oyunlar, spor faaliyetleri, yarışmalardır. Türk milleti oyunlarında gücü, kuvveti, aklı, ahlakı, yiğitliği, metliliği, oyunlarına yansır. Oyunlar derinlemesine incelendiğinde, orada savaş taktikleri, insan ilişkileri, insanla, hayvanlarla, doğayla verilen mücadele vardır.

Ata sporları denince hem insanın hem hayvanlarımızın sporları birlikte görülür. Türk milleti hayvanlarıyla iç içe yaşamışlar, birlikte aç kalmışlar, birlikte tok olmuşlar, birlikte kazanmışlar, birlikte yemişlerdir. Derdi sıkıntıyı beraber çekmişlerdir. En son savaşta, ülkemiz düşmanlar tarafından işgal edilince, topyekûn milli mücadele verilmiş savaş başlamıştır. Bu savaşta genci yaşlısı, kadını erkeği savaşmışlardır. Hayvanlarımızda bu savaşa katılmıştır. Askerimizi taşıyan attır, askerin yiyeceğini taşıyan deve, topu mermiyi taşıyan kağnyı çeken öküzdür. Anlaşıyor ki bu savaşı hayvanlarımızla birlikte kazandık. O zaman hayvanlarımıza yaptırılan sporlarda bizim sporumuzdur.

İnsanlık tarihi incelendiğinde görüleceklerdir ki; Türkler spor-

larında insanları ve hayvanları güreştirmişlerdir, üstün oyunlarda puanlar vermişler, yenişmeyince berabere ilan etmişler, yenişmelerde yenişme bitiminde yada pes edişlerde üstünlüğün kabulünde ayrılmışlar, birbirlerine zarar vermelerine fırsat verilmemişlerdir. Türkün sporunun özü, gücün ve zekânın ortak kullanılmasıdır. Türkün sporlarında; güreş vardır, dövüş kan vahşet, acı yoktur.

Bu gün medeni denen Avrupa'nın ve diğer pek çok milletin sporlarında dövüş vardır, onlar tarih boyunca aranelerde hayvanları ve insanları birbirlerinin kanı dökülünceye kadar birbirlerini öldürünceye kadar dövüştürürler, kan ve ölüm sonu dövüşenlerin biri yerde biri ayakta kalır. Bu nedenle başka milletlerin dövüş sporuyla bizim güreş sporumuz aynı yere konamaz.

Türklüğün yiğitliğini, zekâsını, İslamanın ahlakını faziletini taşıyan ata sporumuz yağlı pehlivan meydan güreşleri. Tam bir Türk sporudur. Günümüzde yağlı güreş doğanın şartlarına, yöreye has geleneklerle ve dünyadaki gelişmeler göre uyum sağlama çalışmalarından dolayı yağlı güreşlerimiz; aba güreşi, karakucak güreşi, minder güreşi gibi çeşitleri çoğalmıştır.

Ramazan Kıvrak'ın yörük ve Türkmenlerin Varlık Mücadelesi Kitabı çıktı

Ata sporumuz yağlı güreşler yiğitlik ve ahlak sporudur. Er meydanında; tertip komitesi, güreşçiler, hakemler, cazgırlar, yağcılar, seyirciler ile hep birlikte yaşatırlar. Pehlivanları meydana çağırın cazgır; önce pehlivanlara seslenir

Pehlivan pehlivan

Kispeti beline,

Besmeleyi diline

Haydi, pehlivan meydan yerine der. Ve halka dönerek işte pehlivan, işte meydan der. Ve yukarı bakar Allaha dua ya sıra gelir. Allah derman versin der. Cazgır sırayla, pehlivana, seyirciye seslenir ve Güç kuvvet, zekâ, derman için Allaha dua eder. Güreş başlayınca kıbleye doğru yürüyen pehlivanlar peşrev çekerken yiğitçe yürürler dünyaya meydan okur gibi heybetlidirler. Biraz yürüdükten sonra yere diz vururlar sağ elleriyle toprağa dokunurlar toprağa dokunan eli öper ve alınlarında götürürler. Türk'üz yiğidiz, güçlüyüz, aynı zamanda Müslümanız topraktan geldik toprağa gideceğiz Allahtan gelen her şeye razıyız. Büyük olan Allah'tır demek isterler, yani insana boyun eğmeyiz ancak Allaha boyun eyeriz demektir.

Peşrev süresince seyirciyle bütünleşen rakipleriyle yarışan pehlivanlar güreşe başlar. Güreşin başlamasıyla seyirci alkışlar. Alkışlar birde güzel oyunlarda olur. Ancak yenişmelerde alkış olmaz yenilen pehlivanın gururu incinmesin diye. Güreşçi rakibini yerde kaldırdıktan sonra galip ilan edilir, yenen güreşçi yendiği rakibi büyükse yendi güreşçinin elini öper. Bu derece ahlaklı, insana değer veren spor başka hangi dalda, hangi millette olabilir. Kispet göbek ile diz arasını kapatır buda İslam'a uygundur. Kispetin diz bölgesi yırtılırsa değiştirmek için süre verilir, adap yeri yırtılırsa yenik sayılır güreş dışı sayılır. Hem yiğitlik hem ahlak sporu olan yağlı güreşler aynı zamanda kurallar sistemidir. İnsanın güreştiği yağlı güreşin yanında, okçuluk, atla birlikte yapılan cirit, sadece hayvanların yaptığı deve güreşi boğa güreşlerinde ata sporlarından ve yaşatılmalıdır. Bu sporların; sporcu suda seyircisi de çoktur. Göz gönül doyar seyredince. Ata sporları; atalarımızın geleneği gibi yardımlaşmayı dayanışmayı kamu yararına hizmetleri yapmayı da sağlar. Bu gün Anadolu da yapılan bu sporlardan cami, okul, sağlık, ocağı, su gibi hayır hizmetlerine yardımda edilir. Türkün ata sporlarına Türkiye cumhuriyetinde gerek kültür ile gerekse sporla ilgili bakanlıkların kurumların ata sporuna, sadece kendilerini tanıtmak için şov ve gösteri dışında bir katılımları, yada yardım destekleri olmamıştır. Bunu ülkede ata sporlarını yapan tertip komitelerinin tamamına sorarak öğrenebilirsiniz. Belki yılda 500 ün üzerinde

değişik dallarda gerek insanımızın gerek hayvanımızla yaptığımız sporların kaçına devletimiz, hükümetimiz kurumlarımız destek veriyor bunu merak eden kendisi de araştırabilir. Aynı zamanda fakirlerin, köy ve köy kökenlilerin daha çok ilgi gösterdiği sporlar için. Askere alırken, vergi alırken var olan devlet milli kültüre, mili sporlara yardıma gelince hep yok olmuşlardır. Bu nimet ve külfet dağılımındaki eşitsizlik ölçüsünde de araştırmaya ve halkı bilgilendirmeye değerdir. Her şeye rağmen devletin destek bir yana engeller çıkartmaya çalıştığı ata sporlarımız. Atadan kalmaz, Türk milletinin gerçek sporudur. Ata sporları, **MİLLİ SPORLAR yada MİLLİ KÜLTÜR yada MİLLİ ATA KÜLTÜRÜ** adıyla okullarda ders okutulmalıdır. Ataya saygısı olan, Türk milletine saygısı olan Türk milletinin özünden çıkacak insanlarımız ; siyasette, ticarete, bürokraside yer ve güç edinecek kardeşlerimiz sayesinde inşallah eksiklerimiz giderilecektir.

Herkesin bildiği büyük sporların yanında; yöreden yöreye değişikliğe uğrayan, her yörede farklı dallarla adlandırılan geleneksel ata sporlarımız vardır. Bunlar, çelik çomak, yıkık, yanık, arap, tokala gibi onlarca oyun dur. Unutulmaya başlanan aklın zekânın ürünü olan Türk milletinin karakterini, geçmişini, gelecekteki hedeflerini de ortaya koyan, rakiplerle gerek birey gerek millet ile verilmesi gereken mücadelede gücün ve zekânın kullanılmasını anlatır. Ve bu sporlar aynı zamanda doğayla mücadeleyi de anlatır.

Bunlara örnek gösterilmesi gereken Türk dünyasında binlerce yıldır oynanan mangala da denen Göçek oyunudur. Türklerin orta Asya'nın bozkırlarından Anadolu'ya ve üç kıtaya yürüyüşlerini anlatır. Küme küme, akın akın gelişleri dağılmalarını toplanmalarını. Konalga vermelerini. Yeniden yürümelerini anlatır. Yer yurt edine edine yeryüzüne dağılıklarının gösterisidir. Yörük yürüyen Türk tür, gittiği yaşadığı her yerde doğaya uyum sağlayan yaşatarak yaşamayı bilen insanların bu oyunu yaşatılmalıdır. Ata sporlarının; Millî oyunlar adıyla okulların spor derslerinde öğretilmesi çok önemlidir. Neslimiz kendisini tanımalı bilmelidir. Bizi bizden çalmalarına müsaade etmemeliyiz. Atadan gelen değerleri yaşatıp, kendi kendimiz olmalıyız. Milletimizin bağrından çıkan bu sporları, neslimiz var olduğu müddetçe yasatacaktır. Allah Türk milletini değerleriyle kıymetleriyle birlikte kıyamete kadar yaşamayı nasip etsin. Milletimize de hürriyet, bağımsızlık, özgürlük mücadelesinin yanında kültürümüzü yaşatma mücadele sinide versin.

TÜRK SPORUNUN BAŞARI YOLU

Prof.Dr. İbrahim ÖZTEK*
ULUSLAR ARASI YAĞLI GÜREŞ FEDERASYONU

*Türkiye Olimpian Derneği Başkanı
Dünya Uyşturucu İle Mücadele Eden Sporcular Federasyonu Onursal Başkanı

Dünya Aba Güreşi ve Geleneksel Sporlar Federasyonu Başkanı
Eski Türkiye Judo Karate Kuraş Aikido Vuşu Kungfu Federasyonları Başkanı
Eski Balkan ve Karadeniz Ülkeleri Judo Fed., Avrupa Kuraş Konfederasyonu Başkanı, Avrupa Karate ve Dünya Kuraş Fed. 2. Başkanı
Olimpiyat şampiyonu çıkarmış bir başkan ve saire.....

TÜRK SPORUNU BAŞARIYA ULAŞTIRACAK GÖRGÜ, BİLGİ VE DENEYİME DAYALI, ÇAĞDAŞ VE BİLİMSEL, GERÇEK YERLİ STRATEJİK PLAN VE PROJESİ

Tüm antrenörler, spor adamları ve spor yöneticileri bu çalışmayı incelemeli ve daha güzelinin oluşturulması için bu projeye katkıda bulunmalıdır. Bu çalışma 40-50 yılda yapılanmış ve uygulanarak başarının anahtarı olmuştur. Türk sporu için daha iyisi bu projenin geliştirilmesi ile ortaya çıkacaktır. Bu proje; uzun yıllar müsabık, daha sonra antrenör, teknik direktör ve 15 yıl kadar yaptığım federasyon başkanlığım sırasındaki bilgi görgü ve deneyimlerimin eseridir. Bilimsel kariyerim, olaylara derinlemesine ve geniş bir açı ile bakmamı gerektirse de sonuca giden yolda daima deneyimler pratik çözümlere dönüşmüştür. Geçen yıllarda "Türk sporunun kalkınmasında uzun dönemli stratejik plan" çalışmalarına bu

proje ile katkı vermeye çalışılmıştır. Türk sporunun gelişmesi için kısa ve uzun vadeli sonuçlar için gerekli bilgi bu çalışma içinde mevcuttur. Fakat bu tür çalışmalar, herkesin kendine göre bir projesi olduğu için hiçbir şekilde önemsenmemiştir. Uzun yıllar içinde başkanlıklarını ve hatta kuruluşlarını yaptığım federasyonların almış olduğu sonuçlara bakıldığında, ülkeye güreşin dışında madalyaları getiren spor dallarının bunlar olduğu görülecektir. Mücadele sporları antrenör ve idarecileri bu plan ve projelerle büyüdüler. Sayısız dünya şampiyonları ve olimpiyat şampiyonu yetiştirdiler. Mücadele sporu yarışmacılarımız ile onları yönetenler başından beri dünyada en iyi olmak için büyük bir savaş içindedirler.

Mücadele sporlarımızın başarısını yansıtmayan bir kısım basınımız ise bu başarıyı gizler duruma düşmektedir.

Acun ILICALI gibi değerli bir televizyon yapımcısının 10 kişi ile ıssız bir adada düzenlediği "Acun Olimpiyatları"

gencinden yaşlısına herkesi ve özellikle hanımları televizyon başına çekmekte, diğer kanalların programlarını aksatmaktadır. Birkaç futbol kulübünün maç dışında, hiçbir program veya spor organizasyonu aynı başarıyı gösterememek-

tedir. Spor teşkilat ve kurumlarımızın bu programdan alacakları çok büyük dersler vardır. Ülkemizde bunca sportif organizasyon yapılmakta fakat hiçbirisi doğru dürüst görselleşememekte, izleyici oluşturamamaktadır.

***Sporda başarı için, her şeyden önce SPOR KÜLTÜRÜ ve SPOR BİLİNCİ' nin tam olarak yerleşmesi ve çok iyi bilinmesi esastır.**

***Tüm spor kurumlarımızın, spor otoritelerimizin, spor öğretmeni, spor yetiştiricisi, antrenör ve hakemlerimizin ezberi olması gereken, sporu spor yapan bu iki önemli özellik çok iyi kavranmalıdır. Bu iki özellik aynı zamanda OLİMPİK HAREKET BİLİNCİNİ oluşturmaktadır.**

Olimpik hareket bilincini oluşturan iki temel faktör

1. SPOR KÜLTÜRÜ
2. SPOR BİLİNCİ dir.

SPOR KÜLTÜRÜ:

Tüm spor dalları hakkında geçmişte, bugün ve gelecek için yazılı ve sözlü bilgileri, spor dallarının özelliklerini, kendi içinde tiplerini, kurallarını, insana ve milletine kazandırdıklarını içerir.

SPOR BİLİNCİ:

- Sporun yaşamın bir parçası olduğu,
- Her insanın spor yapması gerektiği,
- Spora ana okullarından başlanacağı,
- Sporun yüksek ideallerden biri olarak zihinlere yerleştirilmesi
- Çocukların başlangıçta kesinlikle Atletizm, Jimnastik ve Yüzme sporlarından birine yöneltileceği,
- Sporun güçlü nesiller yetiştireceği,
- Sporun sağlıktan ve milli savunmadan tasarruf sağlayacağı,
- Sporcu nesillerin bilim, kültür, teknoloji ve ekonominin hazır ordular olduğu,
- Milletçe yapılacak sporun öneminin anlaşılabilirliği,
- Sporun en iyi tanıtım aracı olarak, ülkelerin zenginliklerinin sergilendiği bir alan olduğu,
- Çağdaş dünyamızda savaşların artık spor sahalarında yaşandığı,
- Buradaki mücadelenin milletler ve devletler üzerinde büyük ölçüde sosyal kültürel ve psikolojik etkiler oluşturduğu,
- Sporun; devletin, Türkiye Büyük Millet Meclisinin, milli eğitim Bakanlığının, silahlı kuvvetlerin, resmi ve sivil tüm kurum ve kuruluşlar ile işyerlerinin bir numaralı politikaları arasında yer almış olmaları gerekliliği,
- Nihayet sağlam kafanın sağlam vücutta bulunacağı, gerçeğidir.

Bu iki sportif ana özellik, ona paralel olarak gelişen OLİMPİK HAREKET BİLİNCİNİ tamamlar.

OLİMPİK HAREKET BİLİNCİ NEDİR, AMACINA NASIL ULAŞIR ?

Olimpik Hareket Bilinci; Spor kültür ve Spor bilincinin yerleşip yeşerdiği, milletçe sporun öneminin anlaşıldığı, sporcu nesillerin akıl ve ruh sağlığının farklılığı ile sporun ahlaki ve insani boyutlarının üstünlüğünün tartışmasız kabul gördüğü toplumlarda, olimpiyat oyunlarına topyekün milletçe hazır olmaktır.

Bunun için;

1. **İlk öğretim**, hatta ana okullarından itibaren çocuklara spor eğitimi dersleri verilmelidir.
 2. Üniversitelerde spor yaygınlaştırılmalıdır.
 3. Kulüpleşmeler, kurum haline getirilmelidir.
 4. Ailelere topyekün spor bilinci aşılanmalıdır.
 5. Milletçe sporun önemi kavranmış olmalıdır.
 6. Nüfusun 1/5'inin lisanslı sporcu gibi yetiştirilmesini sağlayacak spor eğiticileri yetiştirilmelidir.
 7. Bu eğitimin gerçekleştirileceği spor tesisleri oluşturulmalıdır.
 8. Her spor dalında Milli takım seviyesinde birbiri ile yarışabilen yüzlerce sporcu yetiştirilmiş olmalıdır.
 9. Bu sporcular, yaklaşık 300 spor dalında ülkesini başarı ile temsil ederek, her dalda madalya kazanabilmelidir.
 10. Basın ve yayın organlarının sistemli bir şekilde spor kültür ve bilincini vurgulaması sağlanmalıdır.
 11. Olimpiyat gibi bir organizasyon için, karşılıksız hizmete hazır en az 10 000 gönüllü yetiştirilmelidir.
- Tüm bunlardan sonra OLİMPİYAT DÜZENLEME girişimlerinde bulunulmalıdır.

TÜRK SPORUNDA ÇAĞDAŞ YAPILANMA VE VERİMLİLİK İÇİN GEREKLİ PLAN VE PROJELER:

Çalışmalarımızın temelini dört ana konu teşkil etmelidir.

- I. Spor, yani tüm spor dallarını iyi tanıtmak, tanıtımını sağlama ve yaygınlaştırma
- II. Kitle sporunun geliştirilmesi ve geniş taban oluşturma
- III. Çağdaş sportif eğitim ve öğretim
- IV. Güçlü müsabık yetiştirme

I. SPORU, YANI TÜM SPOR DALLARINI İYİ TANITMA VE YAYGINLAŞTIRMA

1. Sporun ne olduğu, çocuklara okul öncesi veya ana okulu çağında öğretilmelidir. Çocuklar sportif oyunlarla yavaş yavaş sporun her dalı ile tanışmalı ve sevdirmelidirler.
2. Tüm yarışma organizasyonlarında, gösterişli ve fantazik tekniklerin sergilendiği gösteri programları düzenlenmeli, müsabakalar müzik ve folklör etkinlikleri ile festival haline dönüştürülmeli, çevre il ve sporcularının da bu şenliğe katılımını sağlayarak, seyirci potansiyeli artırılmalıdır.
3. Tanıtıcı resimli bülten, broşür ve el ilanları ile el kitap-

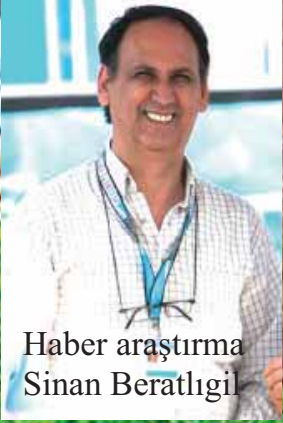
- larına önem verilmeli, tanıtıcı konferans, seminer ve açık oturumlar düzenlenmeli, basın ve yayın organlarının tüm etkinliklere en az futbola verdikleri kadar önem duymaları, ilgileri ve katılımları sağlanmalıdır.
4. Televizyon kanalları, yurt içi ve yurt dışı yarışmalarını daha çok görüntülemelidir.
5. Eğitimsel olarak, şiddet içeren yabancı çocuk filmleri yerine, çocukların daha çok dikkatlerini çekecek, sportif amaçlı filmlere yer verilmelidir.

II. KİTLE SPORUNUN GELİŞTİRİLMESİ VE GENİŞ TABAN OLUŞTURMA

1. Herşeyden önce spor, politikacının karıştırılmadığı devlet politikası olmalıdır.
2. Devlet, aile, okul, kulüp işbirliği giderek güç kazanmalıdır.
3. Devlet, anaokulu veya ilkokuldan itibaren tüm fertlerine spor yaptırmayı görev bilmeli ve tüm siyasi partiler bunu parti programlarında belirtmelidirler. Sporun, eğitimin ve yaşamın bir parçası olduğu bilinci ile hareket edilmelidir.
4. Ülkenin sosyokültürel veya ekonomik yapı dağılımı göz önünde bulundurularak, bilgilendirilmiş öğretmenlerle ana okulu çağındaki çocuklar geleceğe yönelik sportif oyunlara alıştırılmalı, ilkokul çağında ise 7-8 yaşından itibaren fiziki yapı ve yeteneklerine göre temel spor dallarına yönlendirilmelidir. Temel spor ise yüzme, jimnastik ve atletizmdir. Bununla beraber genetik olarak yetenekli olduğumuz mücadele sporları da temel spor dalı olarak kabul edilmelidir.
5. Milli eğitim ve (Milli) spor örgütleri ortak çalışmalı, Temel ders eğitimi ile temel spor eğitimi birbirini aksi yönde etkilememelidir. Her iki örgüt birbirine yardımcı olmalıdır. "Sağlam Kafa ve Sağlam Vücut" eski Roma'lılardan **günümüze insan eğitiminin bütünlüğünü gösteren bir kavramdır.**
6. Spor kültür ve bilinci ile yetiştirilmiş öğretmenlerin, aileleri bilgilendirme teşvik ve yönlendirmeleri de son derece önemli olacaktır.
7. İlköğretimde sportif temel eğitimle şekillendirilen çocuklar, orta öğretimde yarışmacı sınıfında yerlerini almaya başlayacaklardır. 20-25 milyon çocuk ve gencin spor yapma-

- si ve bunların da dörtte birinin yarışmacı olduğunu düşünecek olursak, başarı için plan program ve projeler kendiliğinden oluşacaktır.
8. Yerel yönetimlere aktarılan spor etkinlikleri geniş tabanlı hizmeti sağlamalıdır. Her mahallede çok maksatlı pratik, prefabrik spor kompleksleri o mahallenin sportif potansiyelini oluşturacaktır.
9. Geniş bir tabandan gelen ve kitle oluşturmuş spor, lise ve üniversite kampüslerinde, artık rekor kırmaya yönelik tesislere sahip olmalıdır. Böyle olunca lise ve üniversite takımları uluslar arası alanda her spor dalında ülkenin ismini duyuracaktır.
10. Minik, yıldız ve ümit sporcular için yarışma sistemleri onların yapı taşlarını yok etmeye yönelik olmamalıdır. Bu yaştaki sporcular çokça ödüllendirilmelidir. En basitinden sistem tarafından eğitimi kolaylaştırılmalıdır. Başarılı olduğu sürece devletten burs almalıdır.
11. Küçüklerin devam ettiği spor tesislerinde antrenör-sporcu ve antrenör-aile ilişkileri son derece candan, samimi fakat ciddiyetten uzak olmamalıdır.
12. Yaz okullarına gereken önem verilmeli, yaz tatili nedeni ile sportif çalışmalar tatil edilmemeli, yaz kampları ve gençlik kampları gibi etkinlikler çok iyi değerlendirilmelidir.
13. Okullar gibi ordu, emniyet güçleri, müesseseler ve kurum kulüplerine de önem verilmelidir. Zira bunlar geniş tabana sahip, kitlenin sportif olarak şekillenebileceği yerlerdir.
14. Eskiden fabrika ve büyük iş yerlerinde zorunlu tutulan spor ve kulüp etkinlikleri yeniden canlandırılmalıdır. DEVAM EDECEK

Haber araştırma
Sinan Beratlığı

Yağlı Güreş Kuralları

Yağlı güreşte pehlivanlar kilo ile değil, bilgi ve ustalıklarına göre gruplara ayrılırlar. Bu gruplar; deste, küçük, orta, başaltı ve baştır. Güreş başlayacağı zaman cazgır pehlivanları eşleştirir.

Dolayısıyla güreşlerde cazgırın önemi büyüktür. Yağlı güreşte yenilenin sırtı yerde belirli bir zaman kalacaktır şeklinde bir kural yoktur. Pehlivanlıkta gömlek önemlidir. Güreşte kilo değil, bilgi, ustalık ve tecrübe ön plandadır.

Yenme Kuralları'ndan Bazıları

Çivi yukarı : Rakibinizin ayaklarından yakalar, tepe üstü diker, sonra sırtını yere getirirsiniz.

Sırtüstü : Rakibinizi yerde çevirerek veya ayakta düşürerek yapabilirsiniz.

Açık düşürmek : Ya kendi hatası ya da rakibi vesilesiyle kış üstü düşmesi. Sırtı yere gelmemiştir, ama göbeği meydana çıkacak kadar arka üstü veya yan düşmüştür.

Kırkpınar Yağlı Güreş Pehlivanı

Pehlivan sözlüğü farsçadır. Burhan-katia göre asıl anlamı yürekli cesur (Şeci) yiğit (dili) ise de, Zabit, vali, iri vücutlu ve doğru sözlü kimseye de Pehlivan denilir. Bu nedenle yerine göre çeşitli zamanlar için kullanılmıştır.

Selçuklular zamanında kahramanlık gösteren savaşçılara, üstün başarı kazanan atıcı, güreşçi, güreşçülere de “Pehlivan” denilmiştir. Ama asıl önemlisi, bu sıfatın 16.YY. başlarından itibaren yalnız sporcular için kullanılmış olmasıdır. “Pehlivan” sözcüğünün bu anlamda kullanılışı Sultan II. Mahmut çağının sonuna kadar sürmüştür.

Osmanlılar zamanında saray dışında yapılan güreş yarışmaları panayırarda, düğünlerde kulüplerde bir hayır kurumu yararına veya meslek edinmiş organizatörlerin özel yer ve salonlarında yapıldı. Ayrıca Düğün Güreşleri, Ramazan Güreşleri, Hayır Kurumlarına yapılan Güreşler vardı.

Altın Kemer

Kırkpınar başpehlivanına verilen, Kırkpınar’ın en büyük ödülüdür. Kırkpınar’da başpehlivan olan güreşçi 1 yıl süreyle altın kemerin sahibi olur. Ancak aralıksız üç yıl arka arkaya başpehlivan olan güreşçi altın kemerin sürekli sahibi olur. Zamanımızda Altın Kemer’ler Belediyelerce yaptırılmaktadır.

Yağlanma

Güreşler, kavranması güç olsun diye, pehlivanlar güreş meydanının uygun bir yerinde yağ ve su ile doldurulmuş kazanların etrafında yağlanırlar. Pehlivanlar önce sağ el ile sol omuza, göğüse, kol ve kispete yağ sürerler, daha sonra sol el ile aynı işlemi yaparlar. Güreş başladıktan sonra pehlivanlar çayırda dolaşan ibrikçilerden diledikleri zaman yağ ve su alabilirler.

Peşrev

Peşrev, bir ısınma ve kültür-fizik hareketidir. Ahenkli bir şekilde yapılan bu hareketler, seyircilerin zevkini okşar, pehlivanın moralini yükseltir. Pehlivan peşrev ile nefesini, kaslarını ve kalbini biraz sonra başlayacak olan mücadeleye hazırlar.

Güreşmek üzere hakem heyeti önüne gelmiş pehlivanların cazgır tarafından takdimi ve duası yapıldıktan sonra verdiği işaretle, çalınmaya başlayan davulların ve zurnaların nağmeleri arasında pehlivanlar ahenkli bir şekilde ellerini ve kollarını sallayarak peşreve başlarlar. Peşrevde üç kez ileri, üç kez de geri gidişten sonra yere sol diz ile çökülerek önce sağ el yere, dize, dudağa ve altına üç defa değdirilir. Hatta bazıları tarafından bir ot koparılıp ağza alınır ve ısırılır. Bu merasim bittikten sonra tekrar sıçrayarak arada sırada Hayda bre pehlivan diye bağırılır. Karşılıklı gidiş ve gelişten sonra hasmın paçaları yoklanır ve sırtı sıvazlanır, enseler bağlanır, eller tutuşur ve birkaç defa sallanılır, güreşe böylece girilmiş olur.

Cazgır

Yağlı güreşte pehlivanları seyircilere tanıtan, güreşe başlatan kişiye Cazgır veya Salavatçı denir. Cazgır hakem heyetinin eşleştirdiği pehlivanların adlarını, sanlarını, oyunlardaki hünerlerini, uygun misra ve dualarla tanıtır.

Kispet

Yağlı güreşe çıkan her pehlivanın güreş malzemesinin başında Kis-

pet gelir. Manda, dana ve malak derisinden yapılan kispetin bel kısmı dört parmak genişliğinde ve kalın olur. Beli sarması için kalın ip geçirilir, bu kısma Kasnak denir. Kispetin diz kapağının altına gelen yere Paça denir. Paça ile baldır arasına Paçabent denilen keçe konur, deri kısım keçenin üzerine çekilir ve üzeri sicimle sıkıca bağlanır. Sıkı bağlanmayan paçadan içeri giren parmaklar sayesinde oyun almak kolaylaşır.

Zembil

Kispetler Zembil adı verilen sazdan bittiğinde kispet temizlenir derisinin kurumaması için yağlanır ve bir sonraki güreşe hazırlık yapmak üzere zembile konur. Güreşi bırakan pehlivan zembilini duvara asarak bir daha güreşmeyeceğini anlatmak ister.

Davul ve Zurna

Kırkpınar da davul ve zurnacılık belli gruplara açık artırma ile verilir. Davul ve zurnalar eşliğinde güreşçiler Tutuş’a çağrılır ve güreş havaları ile hem pehlivanlar, hem de seyirciler coşturulur.

PRODUCE OF

Since 1979

*Kalite ve Güvenin
Adresi*

www.yasinyorukoglu.com

**YASIN
YÖRÜKOĞLU®**

ATALLA®

JEST®

ehrar®

YASIN YÖRÜKOĞLU®

Komisyon İth. İhr. ve Tic. Ltd. Şti.

YAĞLI GÜREŞ KURULLARI BELİRLENDİ

BÖLGE SORUMLULARI

MARMARA BÖLGESİ

Metin BAŞDEMİR
İbrahim DOĞAN

EGE BÖLGESİ

İnanç GÜÇLÜ
Aslan SEYHANLI

AKDENİZ BÖLGESİ

Orhan ÇETİN

KARADENİZ BÖLGESİ

Mustafa DEMİRKIRAN
Tufan TOPUZ

İÇ ANADOLU BÖLGESİ

Sait TEMİZ
Baki SUDAKALP
Bülent ODABAŞI

TEKNİK ve EĞİTİM KURULU

Recep KILIÇ
Bekir ŞAHİNAL
Osman ŞENER
M.Ali SUSUZ
Cevat GÜNDOĞDU
Fikret DEMİR

GÖZLEMCİLER KURULU

Mehmet ÖZTÜRK
Mehmet GÜÇLÜ
Hüseyin ÇOKAL
Reşit KARABACAK
Ayhan TAŞKIN
Sait ŞEN
Servet AYDEMİR
Ramazan ÇELİK
Erdem ÖZYİĞİT
Davut Yılmaz

Merkez Hakem Kurulu

Nizamettin AKBAŞ
Ali BULUT
Davut ASLAN
Hamza DALKIN
Salih ŞAHİN
Bilal ŞAHİN
Kani KARADENİZ
Metin ŞENER
Mehmet BALCI

FOTOĞRAFLARLA ANILARA YOLCULUK

DESTAN-1
KIRKPINAR

AYHANOĞLU İNŞAAT

AYHANOĞLU İNŞAAT FARKI İLE

Arsalarınız Değerinde Alınır. Kat Karşılığı İnşaat Yapılır. Kentsel Dönüşüm Projeleriniz Gerçekleştirilir.

Ayhanoğlu İnşaat Kalitesiyle Gaziosmanpaşa ve Sultangazi'de Asansörlü, Klimalı, Ankstreli Satılık Lüks Daire ve Dupleksler

AYHANOĞLU İNŞAAT

Merkez Mahallesi Madalyon Sokak No: 11/A Gaziosmanpaşa/ İSTANBUL

T/F: +90 212 417 88 22 - GSM:+90 542 518 22 48

Mail: info@ayhanogluinsaat.com.tr - onurac@hotmail.com - Web Adresi : www.ayhanogluinsaat.com.tr

25 YILDIR DÜNYAYA DÜNYANIN BASKISINI YAPIYORUZ

DÜNYANIN BASKI MERKEZİ

ege
basım
PRINTING & PRESS

Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cad. No:4 Ege Plaza 34704 Ataşehir / İSTANBUL
T. +90 216 470 44 70 F. +90 216 472 84 05 www.egebasim.com.tr

DAHİ

Kitaplarınız, anılarınız, ders notlarınız,
artık güvenilir ellerde

İster 1 adet, ister 10 adet,
isterseniz 1000 adet,
istediğiniz
her sayıda baskı.

Esatpaşa Mah. Cehar Dudaşev Cad.
No:159 Kat 6 D 4 34704 Ataşehir / İSTANBUL
T. +90 216 470 41 42

ÖZEL İSTANBUL YESEVİ
**ANADOLU SAĞLIK
MESLEK LİSESİ**

"İstanbul'un en kapsamlı ve en donanımlı Sağlık Meslek Lisesi"

"Hemen Meslek"

T. 0216 452 6 452 www.yeseviokullari.com